

Inhoudsopgave

Voorwoord	blz. 1
Reisbeschrijving	blz. 2
De Groep	blz. 3 t/m 7
Albanië	blz. 8
Zaterdag 18 mei 2013 – Dag 1 – Amsterdam/Tirana	blz. 9
Cijfers + Feiten over Albanië	blz.10
Zondag 19 mei 2013 – Dag 2 – Tirana	blz.11+12
Maandag 20 mei 2013 – Dag 3 – Tirana/Ohrid	blz.13+14
De vlag	blz.15 t/m 17
Dinsdag 21 mei 2013 – Dag 4 – Ohrid	blz.18
Woensdag 22 mei 2013 – Dag 5 – Ohrid/Korca	blz.19+20
Het volkslied	blz.21
Donderdag 23 mei 2013 - Dag 6 – Bezoek Voskopoja	blz.22
Vrijdag 24 mei 2013 – Dag 7 – Korca/Gjirokastra	blz.23
Albanese recepten	blz.24+25
Zaterdag 25 mei 2013 – Dag 8 – Gjirokastra	blz.26+27
Zondag 26 mei 2013 – Dag 9 – Blue Eye NP	blz.28
Enver Hoxha	blz.29
Maandag 27 mei 2013 – Dag 10 – Bezoek Butrinti	blz.30+31
Dinsdag 28 mei 2013 – Dag 11 – Saranda/Berat	blz.32
Albanese drankjes	blz.33 t/m 35
Woensdag 29 mei 2013 – Dag 12 – Berat	blz.36
Donderdag 30 mei 2013 – Dag 13 – Berat – Dürres	blz.37
Bloedwraak	blz.38+39
Vrijdag 31 mei 2013 – Dag 14 – Dürres/Kruja/Tirana	blz.40+41
Zaterdag 1 juni 2013 – Dag 15 – Tirana/Amsterdam	blz.42+43
Verkiezingen 2013	blz.44
	blz.45

Voorwoord

Beste reisgenoten,

Familie en kennissen die vernamen dat Albanië mijn volgende reisdoel zou worden, reageerden in de trend van "Albanië wat moet je daar nu zoeken ?" of "daar zou ik nou nooit naar toe willen !" Meerdere van jullie herkennen dit wel en hebben zich duidelijk ook voor zijn of haar keuze moeten *verantwoorden*.

Decennia lang was Albanië dan ook zo'n beetje het meest gesloten land van Europa, waar vreemdelingen niet bepaald welkom waren en waar het enige nieuws dat naar buiten kwam meestal niet echt positief was. Maar het land zelf is mooi en de bevolking over het algemeen bijzonderlijk vriendelijk.

Tijdens de reis (en soms daarna) heb ik jullie min of meer *gestalkt* voor een bijdrage aan een reisverslag. Bij het afscheidswoordje heb ik ook nog eens aangegeven dat deze reis voor mij als reisbegeleider pas zou zijn afgerond na het versturen van deze verslagen.

Ik hoop dat dit enigszins aangeklede reisverslag een mooie herinnering is aan jullie reis naar Albanië en een leuke aanvulling op alle mogelijke plak- en foto-boeken. Het zijn gewoon jullie eigen bijdragen aangevuld met o.a. wat feiten op een rij, bijzonderheden over vlag en volkslied, enkele recepten van Albanese gerechten.

Halverwege de reis in Gjirokastra moest onze reisgenote Monique helaas door familieomstandigheden de reis staken en naar huis terugkeren. Buiten deze vervelende situatie is het verder een redelijk relaxte reis geworden met zo hier en daar wellicht nog een kleine teleurstelling maar onderaan de streep heeft iedereen het gelukkig als een mooie reis ervaren.

Ik wil jullie nogmaals bedanken voor jullie gezelschap tijdens de reis en het in mij gestelde vertrouwen. Ik wens jullie langs deze weg allemaal het allerbeste en wie weet ontmoeten wij elkaar ooit weer in de toekomst op vakantiebeurs, informatiedagen of op een andere reis van Djoser.

Vriendelijke groet Frans Lepelaar

Reisbeschrijving

Tirana

Dag 1 Amsterdam – Tirana

Dag 2 Tirana

We arriveren in de hoofdstad Tirana op de Moeder Theresa-luchthaven, genoemd naar de grootste in Albanië geboren beroemdheid van de afgelopen eeuw. In de vruchtbare vallei van Tirana bouwden de Romeinen al een belangrijk fort, maar pas in 1920 werd hier, in het geografische midden van het land, het machtscentrum gevestigd.

De plaatselijke musea, zoals het nationaal historisch museum en de nationale kunst galerij, geven een uitstekend beeld van de geschiedenis van de streek. De nationale kunst galerij geeft een overzicht van de moderne Albanese kunst van 1850 tot heden.

Bij het centrale Skanderbegplein is ook het politieke en culturele centrum van de stad gelegen. Hier vind je het in een traditionele Sovjetstijl gebouwde Cultuurpaleis uit 1971. Binnen is de concerthal, waar de nationale opera optreedt.

Andere bezienswaardigheden zijn de meer dan tweehonderd jaar oude Haxhi Et'hem Beg-moskee, de Turkse villa Dervish Khorosani en de moderne orthodox albanese kathedraal die in 2012 geopend is. Op de markt zie je de traditionele handelswaar van het platteland naast hedendaagse artikelen uit omliggende landen als Bulgarije, Griekenland en Turkije.

De gekozen burgemeester Edi Rama heeft vanaf zijn aantreden het verwaarloosde uiterlijk van de hoofdstad voortvarend aangepakt. De Lanarivier is uitgebaggerd, oude boulevards zijn opnieuw aangelegd, tonnen puin werden afgevoerd, vele hectaren park ingezaaid, 4000 bomen geplant en de grijze stalinistische woonblokken kregen vrolijke Caraïbische kleurtjes. Tirana is nu een levendige stad met zomerse terrassen en veel bars en restaurants. Je hebt dan ook volop mogelijkheden om kennis te maken met de Albanese keuken, waarin je Italiaanse, Franse en Turkse invloeden herkent.

Ohrid en Korca

Dag 3 Tirana – Elbasan – Ohrid

Dag 4 Ohrid

Dag 5 Ohrid – Korca

Dag 6 Korca, excursie Voskopoja

Langs de oude route tussen Rome en Constantinopel, de Via Egnatia, reizen we naar Ochrid via Elbasan. Dit herbergt de oudste moskee van het land en hier drinken we koffie drinken voor we aankomen aan het schitterende meer van Ohrid, op de grens van Albanië en Macedonië. We overnachten aan de Macedonische kant in het gelijknamige Romeinse vestingstadje.

Ohrid heeft een lange, turbulente geschiedenis als een van de oudste nederzettingen van Europa. Hier is het Cyrillisch schrift ontstaan, wat nu nog in de hele Slavische wereld gebruikt wordt. Er staat een standbeeld voor de samenstellers, de monniken Kyrillos en Methodios. Overigens staat er ook een standbeeld van de Nederlandse schrijver A. den Doollaard, die het boek "De herberg met het hoefijzer" heeft geschreven. Unesco heeft de stad en de nabije omgeving op de werelderfgoedlijst geplaatst. Niet alleen vanwege de prachtige ligging, maar ook vanwege de restanten van een groot fort, de kloosters en de talrijke middeleeuwse kerken. Deze laatsten bevatten een rijkdom aan fresco's en iconen. Je kunt kiezen voor een begeleide stadstour (exclusief), die de moeite waard is.

Het meer van Ohrid is niet alleen het diepste van Europa, maar ook een van de oudste ter wereld. Omdat in het meer bijzondere, oude organismen voorkomen, is het een populaire plek voor onderzoekers. De dagverse Ohrid-forel kun je op je bord krijgen op de terrassen aan het water.

Voor de oorlog in Joegoslavië was Ohrid een populair vakantieoord, inmiddels is het herontdekt. Terug in Albanië maken we kennis met het bergachtige deel van het land, in een regio waar met name maïs, granen en druiven worden verbouwd. We strijken neer in Korça, op een kruispunt van wegen naar Griekenland, Macedonië, Bulgarije en Turkije, en bezoeken het bergdorpje Voskopoja. Dit was in de 14e eeuw een belangrijk kunstcentrum en ontwikkelde zich in de 17e eeuw tot de grootste stad van de Balkan met zo'n 40.000 inwoners en 24 kerken. Nu is kleine dorp herontdekt door de nouveau riche van Albanië. We bezoeken in ieder geval de Sint-Nicolaaskerk, met van binnen kleurrijke fresco's van heiligen en eten er verse forellen bij de forellenkwekerij.

Gjirokastra en Saranda

Dag 7 Korca – Gjirokastra

Dag 8 Gjirokastra

Dag 9 Gjirokastra – Saranda

Dag 10 Saranda, facultatieve excursie Butrinti

Via een prachtige route reizen we door de Witte Bergen over de 1157 meter hoge Barmashpas, met prachtige uitzichten over de Gramos bergketen die de grens

vormt tussen Albanië en Griekenland. De toppen zijn het grootste deel van het jaar met sneeuw bedekt.

Na een kronkelige afdaling dalen we tot het plaatsje Permeti, het belangrijkste wijngebied van het land en rijden dan door de spectaculaire Kelcyrakloof, uitgesleten door de Vjosarivier op weg naar de Adriatische Zee. In deze omgeving komen veel vogelsoorten voor die in de rest van Europa nog maar weinig te zien zijn. De adelaar is hier een voorbeeld van. Het leven kent in deze regio geen haast.

Het bergstadje Gjirokastra staat bekend als de stad van de duizend trappen. Het is tegen een berg aangebouwd en alhoewel er om het oude centrum in de jaren '50 en '60 flats zijn gebouwd is het oude, Ottomaanse centrum in tact gebleven. Je wandelt er over smalle straten, geplaveid met kinderkopjes, ontdekt middeleeuwse huizen en een imposant kasteel, strategisch geplaatst op een doorgangsroute van de Ionische Zee naar Griekenland. Het klokkentorentje op dit kasteel is van alle kanten zichtbaar. Gjirokastra is in de 13e eeuw rondom dit kasteel opgebouwd en uitgegroeid tot één van de grootste steden van het land. Het speelde een belangrijke rol in de bevrijding na 400 jaar van het Osmaanse gezag.

Gjirokastra is bovendien de geboorteplaats van Enver Hoxha, de stalinistische heerser die Albanië tot zijn dood in 1985 afgesloten hield van de rest van de wereld. Daarna duurde het nog tot begin jaren '90 voordat het volk het onderdrukkende regime wegstuurde. Het huis van Hoxha is nu een klein museum. Ook de in eigen land beroemde hedendaagse Albanese schrijver Ismael Kadare is er geboren.

De winkelstraten bieden levens middelenwinkels, koffiehuisen, kappers en wat souvenirwinkeltjes.

Bij Saranda verblijven we aan de Ionische Zee. Veel Albanezen kiezen ervoor om in dit stadje te trouwen. De nabijheid van het Griekse eiland Corfu (zo'n 10 kilometer) geeft Saranda een iets kosmopolitischer karakter dan andere Albanese plaatsen. We verblijven één volledige dag in Saranda. Je kan er een van de talloze terrassen opzoeken of een middag ontspannen op het strand. Loop 's avonds eens, met de lokale bevolking, over de gezellige promenade langs de zee en zie de zon achter Corfu ondergaan.

Het is mogelijk om op een van de dagen in Saranda een bezoek te brengen aan de opgravingen van Butrinti, een van de belangrijkste archeologische vondsten van de Balkan. Ook voor niet archeologisch geïnteresseerden is het een bijzondere plek: het is heel mooi en schaduwrijk aan de kust gelegen en biedt schitterend uitzicht op Corfu. Van oorsprong is Butrinti een Griekse stad, die al in de 6e eeuw v.C. ommuurd werd. Tijdens de latere Byzantijnse en Venetiaanse overheersing ontplooidde het stadje zich tot een belangrijke marinebasis en

voorraadstad. In 1992 nam Unesco de opgraving onder zijn hoede. Belangrijke bezienswaardigheden zijn de resten van het Griekse theater, een Romeins huis, de thermale baden (met vloerverwarming), de tempel van Asklepios en de Byzantijnse doopkapel.

Berat en Durrës

Dag 11 Saranda – Apollonia – Berat

Dag 12 Berat

Dag 13 Berat – Durrës

Dag 14 Durrës – Kruja – Tirana

Dag 15 Tirana – Amsterdam

We rijden over een mooie route langs onontdekte baaien naar Apollonia via Himarë en Vlora, waar we lunchen. Onderweg passeren we ook een ondergrondse stad uit de tijd van Hoxha. Apollonia werd in 588 v. Chr. gesticht door kolonisten uit Corfu en Korinthe. De meeste indruk maakt de façade van de raadzaal, het Bouleuterion, uit de 2e eeuw, waarvan alle zes kolommen nog overeind staan. De stad werd gesticht ter ere van de god Apollo en behield haar machtspositie, tot in de 3e eeuw een aardbeving de loop van de Vosja-rivier wijzigde en de grond moerassig en improductief maakte.

Berat, in het binnenland gelegen, wordt ook wel de stad van de 1000 vensters genoemd. Het staat op de wereld erfgoedlijst van de UNESCO omdat Berat een zeer authentieke stadgezicht heeft. De witgeschilderde huisjes met rode daken tussen de Osumirivier en de 2416 meter hoge berg Tomori, vormen de belangrijkste attractie van deze spectaculair gelegen stad. Verder kun je er een fort, oude moskeeën en kerken en een stenen brug uit de 18e eeuw bekijken. Interessant is het Onufri Museum met een collectie iconen en andere religieuze objecten. Om de authentieke sfeer te behouden is nieuwbouw sterk aan regels gebonden.

We keren terug naar de Adriatische kust. Durrës, sinds lang vervlogen tijden een belangrijke havenplaats, is ook gesticht door kolonisten uit Korinthe. De stad heeft nog een aantal historische overblijfselen. Zo wordt Durrës omringd door muren uit de Byzantijnse tijd, waar binnen het grootste amfitheater van de hele Balkan te vinden is. Het werd gebouwd ten tijde van keizer Hadrianus en bood zitplaatsen aan 15.000 mensen. Hiernaast kent het stadje ook een zandstrand met bars en bijzonder goede (vis)restaurants. Vanuit Durrës vertrekken veerboten naar het Italiaanse Bari en Triest.

Wij reizen verder over land naar het laatste hoogtepunt van deze reis: de bergvesting Kruja. In de burcht verzette de lokale 15e-eeuwse held Skanderbeg zich 25 jaar lang met zijn legers tegen Osmaanse belegeringen, waarna Albanië, vanaf 1443, 30 jaar vrijheid genoot. We nemen uitgebreid de tijd om de burcht

en het lokale museum te bekijken. Het fort is een waar pelgrimsoord en populair bij de etnische Albanezen uit de hele wereld. De middeleeuwse bazaar is gespecialiseerd in wollen kelims en houten gebruiksvoorwerpen.

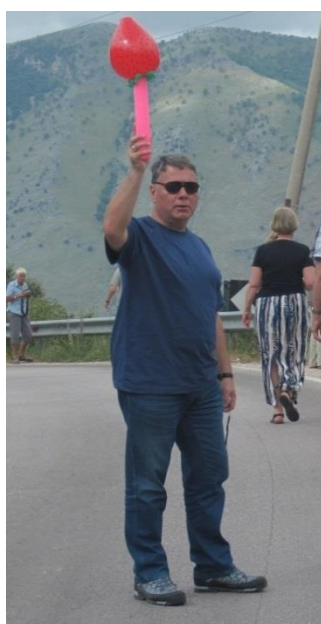
We rijden terug naar Tirana, waar we de laatste avond en nacht doorbrengen om de volgende dag terug te vliegen naar Amsterdam. 's Ochtends heb je nog even de tijd om op eigen gelegenheid de stad te bekijken.

Onze Mercedesbus van Albturist

Chauffeur Molly

"De Aardbei"

De Groep

Staand v.l.n.r.: Marion, Bas, Isa, Ina, Peter, Marianne, Gea, Edith, Truus, Bert, Jolanda, Jan, Nel, Joke, Irene, Leen en Molly

Hurkend v.l.n.r.: Farida, Marianne, Frans (reisbegeleider), Henk, Marjan en Jan

Foto gemaakt in Blue Eye National Park

Albanië

Albanië was lang door het beleid van dictator Enver Hoxha geïsoleerd, westerlingen met niet communistische denkbeelden werden geweerd. Vanuit deze achterstand is het land nu aan een forse inhaalslag begonnen en lijkt ook steeds meer de sympathie van de toeristen te hebben gewonnen.

Deze bewonderen nu de kleine bunkertjes her en der in het land te vinden om de toenmalige vijand buiten te houden en de eigen bevolking te *binden*. Er is zoveel meer te zien; mooie landschappen, bergen, stranden, kastelen en ook vriendelijke mensen, een vakantiebestemming om zeker aan te bevelen.

Een deel van de Albaniërs verplaatst zich weliswaar nog per ezel door het land, maar dan natuurlijk al wel met het nieuwste mobieltje in de hand. Mercedessen overal waar je kijkt van splinternieuw tot oud en versleten, deze statussymbolen moeten de tijden van weleer sneller doen vergeten.

Terrasjes en koffiehuisen vol mannen die hun koffie drinken en domino spelen, rokend en discussiërend komen zij de dag door en ze lijken zich niet te vervelen. De vrouwen lijken hier naast huishouden en gezin ook het zware werk te klaren, de mannen zouden hier wat actiever mogen worden met wat minder navelstaren.

Oude mannen met donkere getekende koppen en hun onafscheidelijk pet en in het zwart geklede oude vrouwtjes werden in een nieuwe wereld gezet. Zij verkopen op het lokale marktje nog hun producten van nijvere huisvlijt, honing, zelfgemaakte yoghurt, producten uit eigen tuin zo ging dat al die tijd.

In steden jongemannen in spijkerbroek, hun sportschoenen maken het compleet, naast knappe donkere jonge vrouwen vaak al volgens de laatste mode gekleed. In winkelstraten nieuwe panden, de nieuwste telecomproducten zijn er te koop, de straten erachter *Oostblokbouw* door achterstallig onderhoud rijp voor de sloop

Overal zie je moskeeën in het land, 70% van de bevolking is namelijk Islamiet maar veel hoofdoeken of andere uitingen zie je in het dagelijks leven echter niet. Hopelijk zal Albanië profiteren van een toenemend toerisme de komende jaren, goed begeleid en zonder de uitwassen van massatoerisme gaan ze het klaren.

FLE

Dag 1 – 18 mei 2013 / Amsterdam – Tirana

De reis naar Schiphol verliep voorspoedig tot in de parkeergarage van onze nationale trots. Daar schampte ik bij het inparkeren een *overstekende* betonnen paal. Gevolg een kras op mijn achterbumper en op mijn tere zieltje. Dat begint al goed. Bij de balie van Austrian Airlines was het niet druk en ik werd vriendelijk ontvangen. De grondstewardess constateerde in haar systeem dat ik deel uitmaakte van een groep, waarvan zij al meerdere personen had ingecheckt. Toen zij gewaar werd dat ik de reisbegeleider van deze groep was, werd ze op slag serieus. "Dan mag, nee dan wil ik u graag heel veel sterkte toewensen bij deze reis" was haar ongewone reactie. Toen ik haar vroeg vanwaar deze reactie, reageerde zij heel discreet "nee daar mag ik niets over zeggen". Hierna kon ik gelukkig onder het genot van een grote cappuccino nog even stoom afblazen bij mijn vrouw, die mij zoals gewoonlijk op Schiphol uitgeleide deed. M'n auto beschadigd en een mysterieuze opmerking of waarschuwing voor een mij nog onbekende groep.....het zal mij benieuwen!

Bij de gate voor de vlucht naar Wenen kan ik nog geen groepsleden ontdekken. Op het vliegveld van Wenen komen wij aan in de G-vleugel en vertrekken richting Tirana vanaf de F-vleugel en met de toch al geringe tijd voor deze overstap betekent dit even flink doorstappen. Bij de gate voor de vlucht naar Tirana komen de eerste reizigers van de groep van 22 in beeld en schud ik al wat handen. Sommigen staan al geanimeerd met elkaar te praten alsof zij elkaar al jaren kennen, hetgeen achteraf ook juist blijkt want Leen, Jolanda en Henk hadden al meerdere reizen samen gemaakt.

In Tirana worden wij opgewacht door Molly, wiens naam en roem hem al vooruit gesnelde waren. Collega-reisbegeleiders in Nederland hadden zijn naam met eerbied uitgesproken. "Als je Molly als chauffeur krijgt, dan gaat het helemaal goedkomen en heb jij een makkie." Woorden die achteraf gezien helemaal bewaarheid werden. Met zijn Mercedesbus van Albturist, herkenbaar aan de paarse strepen over de lengte van de bus, zet hij ons een klein half uur later af bij ons eerste overnachtingsadres; Vila Tafaj in het centrum van Tirana en op loofafstand van het centrale plein. De sleutels van de kamers zijn snel verdeeld al moet een deel van de groep de sleutel op de stoep in ontvangst nemen vanwege de geringe afmetingen van de receptie.

Ondanks dat de groep nog niet compleet is, Edith die vanuit Brussel naar Tirana vliegt, komt pas die avond aan, gaan wij even later al wel over tot het welkomstpraatje. Onder het genot van een "Djoser-drankje" maken wij nader kennis met elkaar en wordt algemene informatie verstrekt en plattegrondjes uitgedeeld. Als alle informatie is verstrekt en alle vragen beantwoord, gaat de groep uiteen voor de eerste kennismaking met Tirana maar ook om voor de avond een restaurant op te zoeken. Enkelen blijven eten in het restaurant van het hotel. In afwachting van Edith blijf ik ook in het hotel eten. Edith arriveert veilig in het hotel waar ik haar welkom heet. De groep is compleet, het feest kan beginnen.

Frans

Cijfers en Feiten Albanië

Oppervlakte	28.748 km ² (77 % van Nederland = 37.354 km ²) 1350 km ² (4.7 %) hiervan is wateroppervlakte
Bevolking (2012)	3.002.859 inwoners (Nederland 16.7 miljoen)
Bevolkings- dichtheid (2012)	104 bewoners per km ² (Nederland 496 bewoners per km ²)
Etnische groepen	Albanezen 95%-Grieken 3%-Overig 2 % (Serven,Roma's)
Godsdienst	Moslim 70% - Albanees orthodox 20% - RK 10 % Van 1967 tot 1990 officieel (de 1 ^e) Atheïstische staat
BNP per inwoner (2011)	Tot. 24.99 miljard Am\$, per hfd bevolking Am\$ 7800.- In NL: totaal 705.7 miljard Am\$, per hfd bevolking Am\$ 42.300,--
Werkeloosheid (2012)	Officieel 13 % (2012), onofficieel ca. 35.5 % Nederland 6.4 %
Bevolkingsgroei (2012)	0.28 % (Nederland : 0.55 %)
Analfabetisme	90 % in 1944, thans 1,3 % (bron: CIA-Factbook) Nederland: 1,5 % = 250.000 personen
Grenzen	Een totaal van 717 km aan landgrenzen. Directe burens: Montenegro (172 km), Kosovo (112 km), Macedonië (151 km) en Griekenland (282 km). Verder heeft Albanië een kustlijn van 362 km langs Ionische Zee en Adriatische Zee
Levens- verwachting	Albanië: mannen 74.9 jaar, vrouwen 80.4 jaar (2011) Nu gemiddeld 77.5 jaar tegen 71.5 jaar in 2000 Nederland: mannen 79.5 jaar, vrouwen 83.1 jaar (2012)
Hoofdstad	Tirana (421.286 inwoners, volkstelling 2011) 2 ^e stad: Dürres (115.550) gr. haven + spoorknooppunt
Klimaat	Het kustklimaat is typisch mediterraan met droge, hete zomers en milde, natte winters. Het bergachtige binnenland, vooral in het noorden, heeft strenge winters en milde zomers.
Regeringsvorm	Republiek, sinds 1991 met een parlementaire democratie met een meerpartijenstelsel. Het parlement (140 zetels, van wie 100 een kiesdistrict vertegenwoordigen) kiest de president. Ook direct gekozen burgemeesters Lid van o.a.: VN, NAVO, Raad van Europa, Wereldhandelsorganisatie, Unie van het Middellandse zeegebied en andere gremia. EU-lidmaatschap in 2009 aangevraagd. Streefjaar 2020

Taal	Albanees (Shqip). Dit is een Indo-Europese taal met twee dialecten: Gegisch in het noorden en Toskisch in het zuiden
Schoolsysteem	4 tot 6 jaar kleuterschool (Kopshti), 2 jaar 6 tot 15/16 jaar lagere school (Shkola 9 vjetarië), 9 jaar !! v.a. 15/16 jaar middelbare school (Shkola e mesme), 3 jr. Scholieren dragen schooluniformen / Gebrek leerkrachten
Universiteit	In Tirana met ca. 14.000 studenten + staf van 600 medew. Universiteiten van Tirana en Pristina centra van Albanologie
Munteenheid	LEK Dit wordt internationaal (valutamarkt) aangeduid als ALL (= ALbanese Lek) 100 LEK = € 0,70 (maart 2013)
Werelderfgoed (Unesco)	Albanië telt (2013) twee onroerende werelderfgoederen; 1 De archeologische site Butrint 2 De historische centra van Gjirokastër en Berat
Landbouw	58% bevolking werkzaam in de landbouw die in 1992 werd geprivatiseerd. Producten: Granen (m.n. tarwe, katoen, tabak, suikerbieten, aardappelen)
Landindeling	Land bestaat uit 18 verschillende districten, verdeeld over 12 prefecturen. Land is globaal op te delen in de Albanese Alpen in het noorden, het centrale bergland, het zuidelijke bergland en de westelijke laagvlakte.
Belangrijke Rivieren	Shkumbin (185 km.), Drin (281 km.), Seman (286 km.) en Vjosa (221 km.). Drie meren (Shkoder, Ohrid en Prespa)
Spoorwegen	HSH = Hekurudha SHqiptare (Albanese Spoorwegen) / in totaal 447 km. spoorbaan (veelal enkelspoor) / Diesellocc's uit Tsjechië en rytuigen uit Italië. / Alleen naar Macedonië is sprake van een internationale verbinding / Dürres is spoorknooppunt / Rijden wel op tijd !
Energie	KESH (spreek uit cash) = Staatsenergiebedrijf Albanië / Hoogspanningsnet beperkt aan uitbreiding wordt gewerkt / 75% aandelen etc. op gebied energie in handen van CEZ (Tjechische Energie Group) / waterkrachtcentrales (3) in rivier Devol gebouwd door Statkraft en Noors=Oostenrijks consortium EVN, Centrale bij Vlorë (100 megawatt). Plannen voor een LNG-terminal (vloeibaar aardgas)
Natuurparken / Nationale parken	Albanië beschikt over 166.611 ha. beschermd gebied = 5.8 % van het totale oppervlak (EU-cijfers, EU-norm is 11%)
Mjaft	Mjaft (= Genoeg !) is een activistische jongerenbeweging die op ludieke wijze actie voert tegen de "kleptocratie" van Berisha + corruptie van de Albanese politie en samenleving.
Nationale feestdag	<i>Dat is 28 november omdat op deze dag:</i> <i>In 1443 de plaats Kruja door Skanderbeg werd bevrijd, de (latere) Albanese vlg wordt gehesen</i> <i>In 1912 in Vlora wordt door afgevaardigden uit heel Albanië de onafhankelijkheid uitgeroepen</i> <i>In 1998 de huidige grondwet van de republiek Albanië wordt aangenomen</i>

Dag 2 - 19 mei 2013 / Tirana

Het hotel waar wij verbleven lag zeer gunstig op loopafstand van de bezienswaardigheden van Tirana. In stralende zonneschijn vertrokken wij 's morgens richting Skanderbegplein. We waren nog te vroeg voor het Nationaal Historisch Museum dus eerst maar eens naar de oude moskee en daarna een kop koffie gedronken bij het Cultuurpaleis. Daar viel het ons op –wat we gedurende de verdere reis onderweg steeds zagen- dat er vrijwel alleen mannen op de terrasjes zaten die er blijkbaar de hele dag over doen om een beetje bij te kletsen, koffie te drinken en een sigaretje te roken. Op het plein liepen veel kinderen rond die probeerden pleisters te verkopen en ook bedelende zigeunkinderen, sommige redelijk netjes gekleed en andere armoedig.

In het Nationaal Historisch Museum hebben we ons beperkt tot het deel waarin de slachtoffers van het communistische bewind worden herdacht. Het was erg indrukwekkend; je verstand staat erbij stil wat mensen elkaar kunnen aandoen.

Het plein met het standbeeld van Skanderbeg is vrij groot en het was er op zondag tamelijk rustig wat verkeer betreft (wat een verschil met de week daarna toen we er op vrijdagmiddag liepen, het verkeer stond toen muurvast en het was er een enorme toeterende bende).

We zijn op ons gemak de boulevard in zuidelijke richting afgegaan waar vroeger allerlei koffietentjes etc. stonden, die zijn nu verdwenen. We zijn de wijk Blloku waar het huis van Hoxha staat (vrijwel niet te zien achter het struikgewas) ingelopen en hadden de indruk dat het hier "the place to be" voor de welgestelde inwoners van Tirana is.

Op het Moeder Theresiaplein waar de universiteit staat, kwamen we in een vreedzame demonstratie terecht. De met vlaggen zwaaiende studenten demonstreerden voor een Groot Albanië met delen van de omliggende landen waar Albanezen wonen erbij. Ze zullen er vermoedelijk nog jaren moeten staan voordat het zover komt, als het al ooit gebeurt, wat wij niet verwachten.

We hebben nog een stukje door het Nationaal Park gewandeld waar een groep jonge mensen stond die les kregen in verdedigingssport.

Op de terugweg kwamen we langs het Qemal Stafa Stadion, waar het er armoedig uitzag. We vonden zowaar een eetgelegenheid waar we een broodje konden krijgen en gingen daarna op weg naar de Kisha-kathedraal, het Parlementsgebouw, de Tannersbrug en het Standbeeld van de Onbekende Partizaan.

Moe van de warmte en het slenteren gunden we ons een poosje rust in het hotel en zijn later op de dag weer op pad gegaan en hebben gegeten op een plein tegenover het casino. We konden ons daar goed vermaken met de langs paraderende hooggehakte en in minirok gehulde dames.

Het was al met al een geslaagde vakantiedag om de –verder ook zeer geslaagde- reis mee te beginnen.

Bert en Irene

Dag 3 – 20 mei 2013 / Tirana – Elbasan – Macedonië

Het is prachtig weer! Na het ontbijt staat chauffeur Molly voor Villa Tafaj klaar met de ruime Albturist -Mercedes bus. Tassen er in, sleutel inleveren. Frans telt. We zijn compleet (22 reizigers) & keurig op tijd; vertrekken iets voor ½ 9 .

Er is veel meer autoverkeer in de stad dan gisteren. De straat verandert in uitvalsweg , in snelweg. Langs een universiteit, multinationals (Coca Cola, DHL) autodealers (Albanian Limosin, Mercedes, Ford, VW), auto-onderdelen, benzinestations & lavazh. Veel nieuwe gebouwen. Als je alles wegdenkt wat er 20 jaar geleden niet stond... het zou er compleet anders uitzien.

We rijden via een snelweg vlot naar Dürres, aan de kust. Op een heuvel een groot reclamebord voor 'ons' Amstelbier. Na ruim een halfuur slaan we af en rijden naar het zuiden. Rechts de kust, met hoogbouw hotels. In de berm verkoopt een man kippen vanuit een fietskarretje. Iets verderop worden van riet strandparasols gemaakt. Rozen en oleanders staan volop in bloei.

Het valt me op dat er heel veel verschillende benzinemerken zijn. Geen Shell, Esso of BP. Wel Taci Dhima, Eida, IP, Kastrati, Harizi, Bolv, Llaka Oil, Sik, Marsok, enz. Ik noteer in de loop van de dag meer dan 30 namen. Benzine = 171 Lek/liter = € 1,2 Voor hier veel geld.

Frans vertelt tijdens de rit iets over Albanie (77% NL) en haar 3 miljoen inwoners. Het modale salaris is € 95 per maand. Ook de 'ongeschreven' regels (o.a. over bloedwraak) uit de Kanun – die Farida gisteren in Tirana kocht-komen aan de orde. We rijden inmiddels het binnenland in, naar het oosten. Dit is een oude route, de Romeinse Via Egnatia; van de Albanese kust naar Constantinopel . Een breed dal, met een rivier en akkerbouw. Klaprozen tussen het graan. Op de heuvels bloeit felgeel de brem. Vlak voor Elbasan zien we een immens, grotendeels leeg en vervallen, complex. Het is een staalfabriek; gebouwd door de Chinezen (1974) en berekend op 8000 werknemers.

Om ½ 11 zijn we in Elbasan. Op de parkeerplaats ook een Utrechtse stadsbus (0900-9292) - nu traject Elbsasan - Shijon

Het oude centrum ligt binnen hoge stadsmuren met bastions. In het gras spelen mannen domino op omgekeerde kartonnen dozen. De bloemen bij het standbeeld van Elbasani staan in een Fantafles. We lopen via een poort en kronkelstraatjes naar de - zeer gerestaureerde- Konings moskee (Xhamia e Mbretit, gebouwd in 1492, één van de oudste van het land). Hij had geen minaret, maar daar wordt nu aan gewerkt. Iets verderop staat het St Mary (Kisha e Shënmërisë) kerkje, met mooie zijgevels met bogen en een dichte deur. Een jongen gaat iemand met een sleutel zoeken, zonder resultaat. Jammer; de reisgids is enthousiast over het interieur.

Achter het kerkje is een school / opvang voor kinderen met een beperking. De vriendelijke 'juffen' dragen witte jassen. Via authentieke, sfeervolle en deels vervallen, keiensteegjes met oude huizen naar de (gerestaureerde) hoofdstraat. De Via Egnatia, met sierlantaarns, bankjes en een naambordje. De

uitvaartondernemer heet optimistisch "Heaven", de kruidenier heeft lokale frisdrank: ColaCola en Sprint. Binnen de oude stadsmuur is ook een groot hotel, luxe uitstraling, eigen amfitheatertje, veel groen. Vreemd contrast met de rest van het stadje...

Drinken op de stoep lekkere koffie, mét glas water ernaast, voor 50 Lek (€ 0,35).

We rijden om 12.00 Elbasan weer uit en komen langs een markt met o.a. (2de hands) kleding en langs sjofele woonblokken. De heuvels worden hoger, het dal smaller, met bos. We lunchen aan de rivier bij restaurant Gjahtari. Keuze te over; pasta's, salades, vleesgerechten. Bestellen, serveren én afrekenen; het gaat allemaal heel soepel en vlot.

Behalve de rivier en de weg loopt er ook een spoorlijntje (Dürres –Pogradec) door het dal, soms over hoge viaducten. Moet een prachtige rit zijn! Veel rails ligt er niet in Albanië en de verbindingen schijnen zowel schaars als zeer traag te zijn.

Mooi groen landschap. Her en der staan 1 persoonsbunkertjes –betonnen paddenstoelen- een erfenis van de Hoxha periode.

De weg klimt omhoog (7%, 10%), de heuvels zijn bergen geworden, met een beetje sneeuw op de hoogste toppen. Geen bomen meer, maar bergweides, met schapen en geiten in de verte.

Het wegdek is vandaag goed, hier en daar een stukje gaten en kuilen. Molly is een prettige chauffeur; hij rijdt rustig en voorzichtig.

De grens is zo'n beetje op het hoogste punt. Frans verzamelt de paspoorten en regelt de Albanese grens. We krijgen de passen terug, leveren ze weer in bij de Macedonische Policia, die in de bus komt. Het gaat allemaal vlot; binnen 20 minuten is alles geregeld. Er stapt, volkomen op z'n gemak, een man met pet en plastic boodschappentas in. Wij denken dat hij t met Molly overlegt heeft, maar dat blijkt niet zo te zijn. Hij stapt weer uit en moet dus op een andere manier naar Struga.

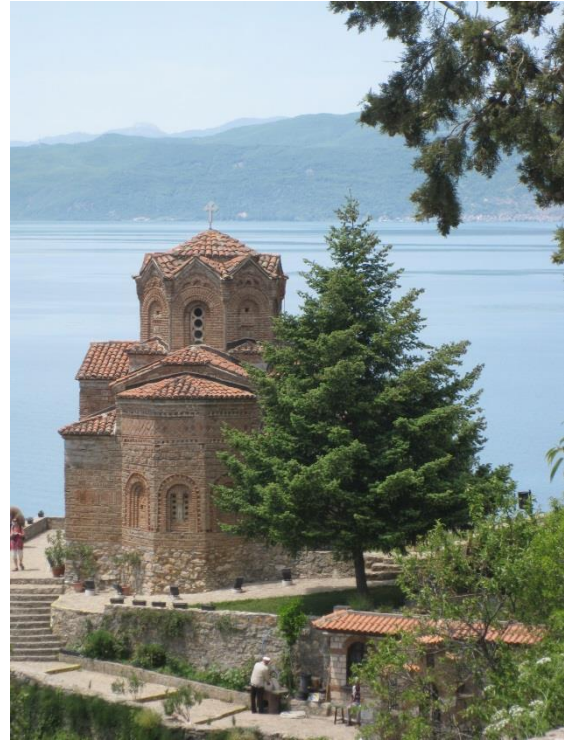
Om 15.15 rijden we Macedonië binnen. De opschriften zijn hier ook in Cyrillisch schrift. We dalen af (soms 10%) naar het meer van Ohrid (op 700 m. hoogte, 300m diep, 32 km lang, max 15km breed) Om 15.50 parkeert Molly de bus voor hotel Toni, vlakbij het centrum van Ohrid.

Tijd genoeg voor een eerste verkenning van het stadje; een moderne supermarkt, een 'gewone' straat met een wisselkantoortje voor de Dinars, koffie- en eettentjes, barbiers en kledingzaakjes, een plein met oude platanen en terrasjes, een 'koopgoot' voor de toeristen (NL!) met souvenirs, juweliers (Ohrid parels), schoenwinkels (stilettohakken!) & boetiekjes (mini). Een heel andere sfeer dan Tirana of Elbasan...

De promenade langs het meer is een prima plek voor een Skopje bier!

Tegen de heuvel de (niet autovrije) oude stad, met kronkelstraatjes, kerkjes, restaurants en het A den Doolaardmuseum. Het begint te waaien en het koelt behoorlijk af. We kunnen restaurant Dalga niet vinden (...!) en komen bij de

buren terecht (blijkt de volgende dag). Marian, Nel en ik schuiven gezellig aan bij Ina, Gea en Marianne. We kiezen allemaal vis. Zowel de beroemde forel als de kleine gefrituurde visjes zijn heerlijk. Als we buiten komen is het 18 graden en dat voelt kil aan. We lopen de ijsstalletjes (gepland als toetje) voorbij en drinken een kop koffie in het hotel. Ook hier is Wi-Fi en na een paar whats apps met 'de thuisblijvers' (heel slecht weer in NL...) zit deze 3de vakantiedag er op. Marjan V.

Vlag van Albanië

De nationale vlag van Albanië bestaat uit een zwarte dubbelkoppige adelaar op een rood schild. De hoogte-lengte-verhouding is 5:7. Op zee worden andere vlaggen gebruikt, allen met een ratio van 2:3: de handelsvlag bestaat uit drie horizontale banden in de kleurencombinatie rood-zwart-rood (ratio 2:3), de dienstvlag ter zee toont een zwarte dubbelkoppige adelaar boven een blauwe horizontale band op een wit veld en de oorlogsvlag ter zee bestaat uit een zwarte dubbelkoppige adelaar boven een rode horizontale band op een wit veld.[↑](#)

Geschiedenis

Gedurende de korte tijd dat Albanië een monarchie was (1913-1914) gebruikte het land een rode vlag met een grote tweekoppige adelaar onder een witte ster. In september 1914 kwam het land onder een regentschap van een internationale commissie. Hoewel de vlag van de monarchie de officiële vlag bleef, werd een rode vlag met een andere dubbelkoppige adelaar (zonder ster) als *de-facto*-vlag gebruikt.

Nadat het land in de Eerste Wereldoorlog bezet was door Oostenrijk-Hongarije en vervolgens in 1918 opnieuw bezet werd door Frankrijk en Italië, werd Albanië in 1920 een republiek. Deze nam ook een rode vlag met een adelaar aan, waarbij de vormgeving van de adelaar vernieuwd werd ten opzichte van de vlag van de monarchie. In 1928 werd het land een koninkrijk en werd de adelaar weer aangepast. Dit gebeurde in 1934 opnieuw, waarbij ook de kleur rood van het veld feller gemaakt werd.

De zwarte dubbelkoppige adelaar is oorspronkelijk het wapen van het Byzantijnse Rijk (later ook van het Heilig Roomse Rijk, Oostenrijk-Hongarije en Rusland), waartoe Albanië ooit behoorde. Bovendien verwijst de adelaar naar de naam van het volk ('adelaarsvolk').

(Bron: Wikipedia)

Dag 4 – 21 mei 2013 / Ohrid (Охрид), Macedonië

Wakker worden in weer een nieuw land, niet alleen dat ik er voor het eerst ben, het land bestaat als zodanig krap 22 jaar. Een "jong" land dus met een oude geschiedenis. Ohrid is vanwege zijn vele monumenten en zijn prachtige omgeving op de UNESCO Werelderfgoedlijst voor cultuur en natuur geplaatst, gelegen aan de Via Egnatia, de oude Romeinse weg, die Rome met Thessaloniki verbond. Gister liepen we in Elbasan op deze Via Egnatia. Ohrid is ook de stad waar het Cyrillisch schrift is ontstaan. Het standbeeld van de monniken Kyrillos en Methodios herinnert aan de samenstellers.

Gistermiddag hebben we de oude stad al even verkend.

Vanmorgen neem ik, samen met nog acht andere reisgenoten deel aan een stadswandeling onder leiding van een Nederlands sprekende gids. Christina, een Macedonische, geboren en getogen in Nederland, maar enkele jaren geleden, samen met haar ouders weer teruggekeerd naar het land waar hun hart ligt. Een broer bleef achter in Nederland, waar het financieel veel gunstiger is. Ook Christina had in Nederland een veelvoud kunnen verdienen van wat ze hier in Macedonië verdient. Het modale maand inkomen ligt hier op ca. € 225,-/maand. Dit is altijd nog een stuk hoger dan in Albanië, waar het modale maandinkomen op ca. € 95,-/maand ligt.

Ik hoop onder leiding van de gids wat meer over Macedonië en Ohrid te weten te komen dan wanneer ik zonder gids zou rondwandelen, en op plekken te komen die ik zelf niet zou vinden of waar je zonder gids niet komt. De route naar het oude stadsgedeelte gaat via een winkelstraat, zonder Mc Donalds, Blokker, Hema etc, of hoe de grote winkelketens in Macedonië ook mogen heten, als ze er al zijn. Ook hier veel kledingwinkels. Volgens Christina sluiten veel jongeren een lening af om in de nieuwste mode gekleed te kunnen gaan, ze kijkt er een beetje bedenkelijk bij.

Christina voert ons via de Sophia kerk, naar grote antieke Hellenistische theater. Pas in de 20e eeuw werd dit theater ontdekt en in 1959-1960 opgegraven. Slechts een deel is teruggevonden. Vandaag de dag wordt het weer voor theater voorstellingen gebruikt. Het ligt er nu een beetje verlaten bij. Vanaf de bovenste rijen van heb je een prachtig uitzicht op het meer. Een volgende stop is de in 2000 herbouwde kloosterkerk St Clement en Panteleon in Plaošnik. De oorspronkelijke grafkerk van St Clemens en later zetel van de aartsbisschop van Ohrid werd in de 15e eeuw door de sultan verwoest, die er op zijn beurt een moskee liet bouwen. De huidige kerk is gebouwd naar voorbeeld van oude kerken uit de regio en een Macedonisch prestige project. Christina vertelt er vol trots over. Het ziet er uit als een samenraapsel van dakjes en torentjes in een te mooie steen. Om de kerk heen zijn bij archeologische opgravingen enkele mozaïeken gevonden.

Verder gaat het naar het prachtig op de rots gelegen kerkje van Johannes van Kaneo. Het uitzicht op het meer met rondom besneeuwde toppen en aan de overkant Albanië is prachtig. We treffen het met het weer.

Met bootjes varen we een stukje over het meer terug naar het centrum, waar de rondleiding eindigt. Of ik door de rondleiding echt veel meer gezien heb en te weten ben gekomen? Ik betwijfel het. Toch heb ik er geen spijt van.

Na een lunch loop ik met Marian & Marianne de boulevard af op zoek naar het Den Doolaard monument, en in de oude stad bekijken we de Den Doolaard tentoonstelling, een verzameling boeken en documenten van en over den Doolaard. Ik ken de schrijver alleen van naam, kan me niet herinneren iets van hem te hebben gelezen, maar denk dat ik na de vakantie toch maar eens op zoek ga naar "De herberg met het hoefijzer".

Het interessante stadsgedeelte is maar klein, en we zijn 's middags al redelijk snel uitgekeken in de stad. Hebben het gevoel alles te hebben gezien. Wel mooi even tijd om in de stad en op de markt rustig foto's te maken.

's Avonds lekker gegeten, enkelen van de groep kiezen voor de Ohrid-forel, een beroemde lekkernij uit het meer. Echter, deze forel staat op de rode lijst en mag niet meer gevangen worden. De forel die op het menu staat is een gekweekte forel. Later deze reis zal ik nog een keer verse forel eten (ook gekweekt).

Morgen weer terug naar Albanië.

Nel

Dag 5 – 22 mei 2013 / Ohrid - Korça

Als we op woensdag 22 mei –dag 5 van de rondreis- het Macedonische Ohrid verlaten, worden we, voor de eerste keer deze reis, getrakteerd op somber weer. Af en toe moet onze Molly de ruitenwissers in werking stellen om de regendruppels van de voorruit te wissen. De zware bewolking is spelbreker als we vanaf de parkeerplaats van het museum 'Gulf of Bones' de gelegenheid krijgen een foto van het meer van Ohrid te maken. Bij helder weer zou je prachtige wervingsfoto's voor de Macedonische VVV kunnen maken. Maar dat gaat nu niet lukken.

Nog op Macedonische bodem bezoeken we het Sveti Naum klooster, gelegen in het Galicica Nationaal Park. Vol enthousiasme beginnen we aan de wandeling richting klooster. Een bordje met daarop afgebeeld een kerk dirigeert ons een zijpad op: 700 meter lopen. Het pad wordt smaller en glibberiger. Ik vraag me af of dit wel goed gaat: als ik aan kloosterbezoekers denk, zie ik doorgaans wat oudere, niet altijd even goed ter been zijnde mensen voor me. Deze mensen stuur je niet over dit soort paadjes. Frans, Edith en ik lopen stug door; de anderen van de groep hebben eieren voor hun geld gekozen en hebben rechtsomkeer gemaakt.

Uiteindelijk komen we wel bij een kerk. We lopen door en komen weer bij de ingang van het park. Het was een aangename wandeling, dat wel. De tweede ronde leidt ons wel naar Sveti Naum. Het klooster wordt bewaakt door een aantal krijsende trotse pauwen.

Rond 11.00 uur verlaten we Macedonië en rijden we Albanië weer in. De Macedonische douane was zo vriendelijk om onze paspoorten op te fleuren met een felbegeerd stempeltje. Na de koffiestop bussen we door naar Pogradec, waar we de lunch gebruiken. Een korte wandeling door Pogradec brengt een aantal feestgangers, waaronder mijn persoontje, bij een winkeltje waar byrek wordt verkocht. We moeten 600 Lek aftikken voor de byrek: laten we het erop houden dat de byrek-mevrouw over een slimme handelsgeest beschikt.

In de loop van de middag bereiken we het regenachtige Korça. Met het binnenrijden van de stad begint mijn hart sneller te kloppen. Het is alsof een tijdmachine ons in het Hoxha-tijdperk heeft teruggebracht. Grauwe, soms vervallen, gebouwen en sjofel geklede mensen vormen voor mij de ingrediënten om deze stad als bijzonder interessant aan te merken. De nabij ons Grand hotel gelegen markt is een bezoek meer dan waard. De wandeling door de stad voert me langs tal van interessante gebouwen, waaronder de basiliek en de bioscoop. Blijkens een affiche aan de gevel van de bioscoop, wordt de film 'Sonny Boy' getoond. De avond sluiten we af met een prima maaltijd in een restaurant nabij de basiliek.

Bas

Het volkslied

Hymni i Flamurit is het volkslied van Albanië. De tekst werd geschreven door de Albanese dichter Aleksander Stavre Drenova. Het lied werd eerst als een gedicht gepubliceerd in *Liri e Shqipërisë* (Vrijheid van Albanië), een Albanese krant in Sofia, Bulgarije. De muziek van het volkslied werd gecomponeerd door Roemeense componist Ciprian Porumbescu. In de Albanese grondwet is de naam van het volkslied *Rreth Flamurit të Përbashkuar* (In het Nederlands letterlijk: *Verenigd rond de vlag*), dat de eerste regel is van het lied. Soms wordt ook de meer algemene naam *Hymni Kombëtar* (Volkslied) gebruikt.

Originele tekst

Rreth flamurit të përbashkuar,
Me një dëshirë dhe një qëllim,
Të gjithë Atij duke iu betuar
Të lidhim besën për shpëtim.
Prej lufte veç ai largohet,
Që është lindur tradhëtor,
Kush është burrë nuk friksohet,
Po vdes, po vdes si një dëshmor.
Në dorë armët do t'i mbajmë,
Të mbrojmë Atdheun në çdo vënd,
Të drejtat tona ne s'i ndajmë,
Këtu armiq të s'kanë vënd.
Se Zoti vet e tha me gojë,
Që kombe shuhen përmbi dhé,
Po Shqipëria do të rrojë,
Për të, për të luftojmë ne.

Nederlandse vertaling

Verenigd rond de vlag
Met één wil en één doel
Laat ons ons erewoord geven
Om te vechten voor onze verlossing
Alleen hij die `n geboren verrader is
Keert zich van het gevecht
Hij die dapper is deinst niet terug
Maar valt – een martelaar
Met geweer in hand blijven we
om ons vaderland te bewaken
Onze rechten zullen niet worden nagelaten
Vijanden hebben geen plaats hier
Want de Heer zelf heeft gezegd
Dat naties van de aarde verdwijnen
Maar Albanië zal blijven leven
Want het is voor haar, voor haar dat wij
vechten.

Hymni Kombëtar

Aleksandër Stavre Drenova CIPRIAN STAVRE DRENOVA

Rreth fla- mu- rit të për- bash- kuar, Me një dës- hi- rë dhe një qëll- im. Të
gji- thë a- tij duke iu be- tuar, të lid- him bes- ën për shpë- tim. Prej luf- te veç ay lar- go- let, Që është
lin- dur tra- dhë- tor. Kush është bur- rë nuk frik- so- het, Po vdes, po vdes si një dësh- mor. Prej mor.

Dag 6 – 23 mei 2013 / Korca

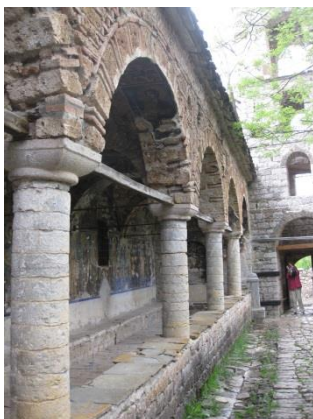
Bij het opstaan is het bewolkt en regenachtig en er waait een stevige wind. Dit is even wennen na een paar heerlijke warme zonnige dagen.

Om 10 uur vertrekken we richting Voskopoja. Via een prachtige route over soms moeilijk begaanbare wegen bereiken we dit kleine bergdorpje. Voskopoja ontwikkelde zich in de 17e eeuw tot de grootste stad van de Balkan met zo'n 40.000 inwoners. Nu is er niets meer te zien dat het ooit eens zo'n grote stad is geweest. Met z'n allen begeven we ons naar het huis van de pater voor de sleutel van de "Sint-Nicolaas" kerk. We hebben het gevoel dat de pater nog uit bed of bad gehaald moet worden, want het duurt een tijdje voordat hij tevoorschijn komt. Een paar mensen in de groep kunnen een beetje italiaans spreken en zo kan er wat met de pater gesproken worden en wat informatie over de kerk worden verkregen.

Na het bezoek aan de kerk dolen we nog wat rond in Voskopoja. Het dorp lijkt bijna uitgestorven en ik geniet van de rust en de stilte. Van Voskopoja rijden we naar "Taverna Peshku" van "Mishel Karafili" voor de lunch. Bij deze forellen kwekerij kunnen we heerlijke verse forel eten. De forel wordt pas gevangen als wij de bestelling hebben doorgegeven, dus verser kunnen we hem niet krijgen. Voor mij als visliefhebber een cadeautje.

Marian heeft uit haar reisgids een tip gehaald dat het bezoeken van het kerkje in Mborja zeker de moeite waard is. Mborja ligt 6 km vanaf Korca en Frans weet chauffeur Molli zover te krijgen dat hij ons daar heen wil brengen. Het kerkje van Mborja is een 14^e-eeuws kerkje. Heel klein en binnen veel mooie religieuze schilderijen. Ik vind het een wonder dat dit allemaal zo goed bewaard is gebleven. Onze groep is voor de dorpelingen een bezienswaardigheid. Er komen ineens overal jonge mannen vandaan die rond de kerk blijven hangen en ons goed in de gaten houden.

's Avonds eten we met de hele groep in een restaurant waar ik de naam niet meer van weet, maar het is een restaurant die met de opbrengst daklozen projecten steunt e.d. Alles verloopt vlot en is goed voor elkaar. Het is een gezellige avond en ze waren erg blij met onze komst. De groep van "Molly" (Djoser) wordt altijd vriendelijk verwelkomt. Marianne A.

Dag 7 – 24 mei 2013 / Korca – Gjirokastra

Reisleider Frans kondigt “een dagje bussen” aan en voegt daar aan toe dat we mogelijk pas aan het eind van de middag of begin van de avond in Gjirokastra zullen arriveren, want de wegen zijn erg slecht.

Zoals inmiddels gebruikelijk, zit de iedereen al ruim voor het afgesproken tijdstip in de bus en we vertrekken dan ook stipt op tijd. Snel laten we Korca achter ons en we volgen al spoedig een niet al te beste weg de bergen in. Het weer is zwaar bewolkt.

Na korte tijd is al de eerste korte foto-stop bij een mooi uitzicht punt en de zon komt er een klein beetje door wat toch nog mooie plaatjes oplevert.

Het is een mooie bergrit die ons vlak langs de grens met Griekenland voert, met zicht op de besneeuwde toppen van het Gramosgebergte dat de grens vormt. De donkere wolken en de besneeuwde toppen vormen een mooi contrast. Na ca. 50 kilometer verschijnt voor het eerst de plaatsnaam Gjirokastra op een van de spaarzame borden.

In het plaatsje Erseke wordt het koepeltje van een bunker gespot en prompt volgt een foto-stop. Het bunkertje verkeert in niet al te beste staat en we vertrekken dan ook weer. Pal buiten het plaatsje zien we een hele groep bunkers en die vormen een beter fotomotief, dus stoppen we meteen opnieuw. In Albanië zijn ca. 700.000 van dit soort bunkers neergezet in de tijd van Hoxa.

Het volgende traject voert het gezelschap over de hoogste punten van de rit en we stoppen dan ook nog een keer om een paar plaatjes van een bergpas te schieten. Na ruim 80 km bereiken we het dal van de rivier Vjose die we voor een groot deel van de rit stroomafwaarts zullen volgen. De Vjose komt uit het nabijgelegen Griekenland en is 272 km. lang. De eerste 80 km. lopen door Griekenland en daarna loopt de Vjose in Albanië tot dat hij in de Adriatische zee uitkomt. De rit die nu volgt biedt spectaculaire uitzichten uit de bus en omdat de zon er nu goed bij komt levert dat mooie beelden op.

Iets na 13:00 uur komen we aan in Permit waar we de lunch gebruiken. Na de lunch lopen we nog even door het centrum maar buiten een opvallend stil bureau voor toerisme zien we weinig bijzonders, het toerisme staat hier nog duidelijk in de kinderschoenen.

Na de lunch rijden we verder en we volgen nog een tijdje dezelfde rivier en dezelfde weg tot aan het plaatsje Kelcyra. Hier maakt de hoofdstroom van de Vjose een scherpe bocht in westelijke richting en wij volgen de rivier door de nauwe Kelcyrakloof die hij hier in de bergen heeft uitgesleten.

Bij Kelcyra mondt nog een zijrivier in de Vjose uit die extra water aanvoert.

Zodra we de kloof uit zijn begint onze chauffeur aan het laatste stuk naar Gjirokastra, de weg is vlak en goed berijdbaar waardoor dit laatste stuk snel

verloopt. Tegen vier uur zien we Gjirokastrë op een berg liggen, gedomineerd door het grote kasteel. We komen om vier uur bij ons hotel aan en dat is ruim voor op het schema. Aangezien het weer nu nog goed is en het kasteel nog in de zon ligt besluiten we om meteen naar boven te klimmen voor een bezoek. Zodra de schemer invalt zoeken we een restaurant voor de maaltijd.

Henk en Jolanda

Albanese recepten

LEVER MET UIEN (voor 4 pers.)

Ingrediënten

- 4 middelgrote uien (400 gr.)
- Zout
- 1 bosje bladselderij
- 1 afgestreken theelepelsumak (saladekruid)
- 600 gr. Lams- of runderlever
- 3 el. Bloem
- 8 el. Zonnebloemolie
- versgemalen zwarte peper
- flinke snuf cayennepeper
- 2 middelgrote tomaten (200 gr.)

Bereiding

Pel de uien en snijd ze in dunne ringen. Bestrooi ze met zout, kneed ze dan met de hand door en zet ze 10 minuten weg. Spoel daarna de uien af onder de koude kraan en laat ze zorgvuldig uitlekken.

Was de peterselie, schud de blaadjes droog, hak ze fijn en meng ze met de sumak door de uiringen.

Spoel de lever af, dep droog, verwijder velletjes en zeentjes en snijd de lever dan in reepjes van ca. 1 cm. Breed en 3 cm. Lang. Zeef de bloem boven een bord, wentel er de stukjes lever door en schud het overtollige bloem af.

Verhit de olie in een pan, bak de stukjes lever op hoog vuur in porties in ca. 4 minuten rondom bruin en laat ze op keukenpapier uitlekken. Strooi er zout, peper en cayennepeper over en doe alles over op een voorverwarmde dienschaal. Schep de uien er naast.

Was de tomaten, verwijder de kroontjes en verdeel ze in 8 partjes. Garneer het gerecht met de partjes tomaat.

BYREK (Kaas)

Dit Albanese gerecht kan als voorgerecht of als hoofdgerecht gegeten worden, hangt van de hoeveelheid af. De opgegeven hoeveelheid ingrediënten kan ook verdubbeld worden. Het gerecht is aangepast omdat men in Albanië bijna altijd eigen deeg maakt en er zit een klein verschil tussen de gebruikte kazen. Serveer de Byrek meteen als die uit de oven komt.

Bereidingstijd 30-60 min. Benodigdheden: langwerpige ovenschaal

Ingrediënten

- 1 pak filodeeg
- 1 wit Turks kaasje (blik)
- 125 ml. crème fraîche
- 1 bakje hüttenkäse
- 3 eieren,
- zout
- zwarte peper
- zonnebloemolie

Bereiding

Filodeeg laten ontdooien en verwarmd de oven voor op 180 graden. Meng de crème fraîche, het kaasje, de hüttenkäse, eieren zout en peper.

Leg de eerste filodeeg blaadjes in de olie ingevette ovenschaal, smeer het kaasmengsel gelijkmatig over de filodeeg, leg nu het volgende laagje met filodeeg er bovenop tot dat het mengsel op is, als laatste wordt er filodeeg opgelegd.

Probeer de zijanten van de byrek dicht te klappen. Besprenkel de bovenkant met wat olie Zet de ovenschaal in de voorverwarmde oven en laat het 30 - 45 min goudbruin bakken. Nadat de byrek uit de oven wordt gehaald besprenkel de bovenkant met wat water

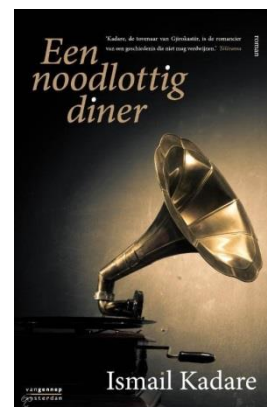
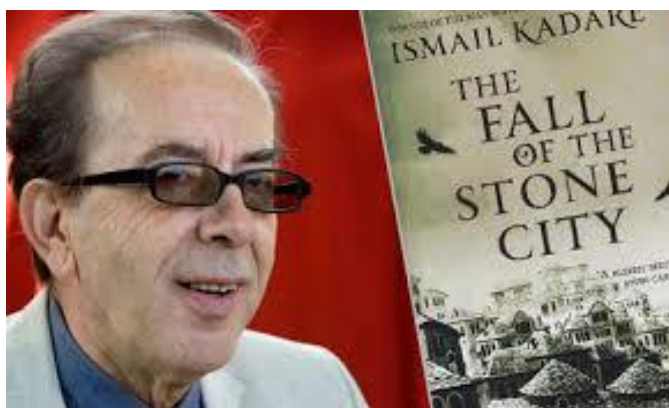

Dag 8 – 25 mei 2013 / Gjirokastra

Gisteren zijn wij in deze stad aan gekomen. We gaan ontbijten en genieten van het uitzicht over de stad die tegen de heuvels leunt. Grijze wolken hangen als een deken rond de top. Deze week hebben wij ervaren dat je wandelschoenen van groot belang zijn in dit land waar de wegen geplaveid zijn met oude keien. Even later lopen we omhoog op weg naar de oude burcht. Om ons te herinneren dat hier vroeger werd gevochten lopen we door de gewelven waar oude kanonnen staan opgesteld. Een erehaag van kanonslopen begroeten ons. Heel graag zou ik er witte vlaggen aan willen hangen. Gelukkig ontdek ik buiten een stel duiven die oorlog en vrede in evenwicht brengen. Tussen die twee staat een immens groot beeld van een soldaat. Ik loop naar de rand en kijk neer op de daken van de stad. En dan komt het beeld van het de schrijver Kadare, die in zijn werk de stad beschrijft, de mensen en het communistische regiem. We verlaten de burcht en ik kijk naar twee vrouwen die voor mij lopen op schoenen met hakken. We komen uit bij het Griekse consulaat en gaan koffie drinken. en kopen een flesje water. "Hé, het is afkomstig uit Griekenland" merkt een mede reisgenote op.

We gaan op zoek naar het huis van de schrijver Kadare. Eerst ontdekken we een mooi geel huis op een rustige plek. Ideaal voor een schrijver, Maar nee het huisnummer klopt niet. We moeten op zoek naar nummer 14. Even verderop vinden wij zijn woning. Ik sta voor een ijzeren deur, daar is de schrijver vele keren doorgegaan. Het huis is afgebrand en een deel is opgebouwd. We lopen verder en ik ontdek de Isa straat, waar tegen de muur een kluw elektriciteit draden hangt. Uit de geopende ramen klinken vrouwen stemmen. We zoeken een plek om te lunchen en verbazen ons al niet meer na een week dat de mannen in de koffiebars zitten. We kopen een zak kersen die zijn voor vanavond in het hotel als ik lees in het boek van Ismael Kadare. Koude bloemen in maart. Een verhaal waarin eerwraak in grote rol speelt. Hoeveel seizoenen gaat het nog duren voordat dit niet meer wordt uitgevoerd? Ik sla mijn bladzijde om en eet nog een kers.

Henk en Isa

Dag 9 – 26 mei 2013 / Gjirokastra – Blue Eye NP – Saranda

“Terug naar de kust”

Vandaag staat er niet zo'n lange route gepland en vertrekken we om 9.00 uur. Via de zoveelste prachtige route door de heuvels op weg naar de 1e stop. Als de bus de gaat klimmen zien we in het dal een lappendeken van verschillende kleuren akkers en prachtige vergezichten. De brem bloeit nog volop. Het is een zeer gevarieerd landschap waar we doorheen komen. Dan weer kale oude zeebodem, die soms 60graden omhoog is gedrukt, dan weer loofbossen met rode zandsteen heuvels. Dat vraagt om een foto-stop en als bonus komt er kleine herderskaravaan met zwaar beladen ezeltjes en honden al tingelend voorbij. En onze camera's klikken. We vervolgen onze we via Sh 99 naar Saranda; nog ca. 22 km te gaan.

Volgende stop Nationaal Park Blue-Eye zogenoemd vanwege de blauwe libellen die er veelvuldig voorkomen, vanwege de woest bergstroompjes die er zijn. Iedereen doet zijn best de blauwe libellen te fotograferen.

We wandelen langs respectabele bemoste platanen met een hoog Paulus-de Boskabouter-gehalte. Met als beloning een heerlijk kopje koffie op een drijvend terras in kristalhelder water, met gasbellen borrelend als ware het een aquarium. Onze chauffeur stuurt de bus vertrouwd en behendig langs

Een smal pad naar de weg; het tegenliggend verkeer moet voor ons wijken! Via Mesopotam rijden we terug naar de Adriatische kust, al snel zien we de flats van Saranda opdoemen. Rond lunchtijd komen we aan in ons volgende(familie)hotel: een uitstekende plek op loopafstand van de boulevard.

De plaats Saranda doet Zuid Europees aan, de baai is omgeven met een wildgroei aan hoogbouw, naar verluid vooral neergezet door buitenlandse investeerders. Slechts een paar details herinneren aan vroeger tijden.

Nemen we een duik in zee (waterschoenen aanbevolen) of verkiezen we toch een heerlijk lokaal biertje of wijntje op het terras direct aan het water. Om 19 uur lopen we met een groepje naar een visrestaurant en laten ons verwennen voor nog geen 10 euro de man.

Marion

Enver Hoxha

Enver Hoxha in 1971

Enver Halil Hoxha (Gjirokastër, 16 oktober 1908 - Tirana, 11 april 1985) was van 1944 tot zijn dood als secretaris-generaal van de Albanese Partij van de Arbeid de politieke leider van Albanië. Zijn ambt werd gekenmerkt door een meedogenloze dictatuur waarbij geen ruimte was voor vrije geloofs- en meningsuitingen.

Isolement

Door zijn vriendschap met en bewondering voor Jozef Stalin dreef hij na diens dood in 1953 zijn land het totale isolement in. In 1948 had Hoxha al alle banden met Joegoslavië verbroken vanwege de breuk tussen Tito en Stalin. Toen Chroesjtsjov na Stalins dood kritiek op Stalin uitoefende, keerde Hoxha zich ook van de Sovjet-Unie af. In de jaren zestig klopte hij aan bij de Chinese leider Mao en zo werd het kleine Albanië het enige maoïstische land van Europa. Nadat China na Mao's dood in 1976 een nieuwe politieke lijn afkondigde, keerde Hoxha zich ook van China af. Zo werd Albanië het meest geïsoleerde land in Europa. Zonder "grote broer" die het land voorzag van hulp, grondstoffen en technologie kwam Albanië in economische moeilijkheden terecht. De communistische lijn die Hoxha doorvoerde wordt wel met hoxhaïsme aangeduid.

Hervormingen

Onder Hoxha's leiderschap voerde de Albanese Partij van de Arbeid vele hervormingen door. Toen hij aan de macht kwam, aan het einde van de Tweede Wereldoorlog, was de levensverwachting in Albanië slechts 40 jaar, en de overweldigende meerderheid (80-85%) van de bevolking analfabeet. Er bestond vrijwel geen industrie (wat er had bestaan was tijdens de Italiaanse bezetting verwoest), en ziekten zoals malaria en tuberculose, elders uitgeroeid, waren wijdverspreid. De kindersterfte liep zelfs op tot 40%. Onder Hoxha's dictatuur

werden de moerassen gedempt, daalde het analfabetisme tot 31%, steeg de levensverwachting sterk en kregen vrouwen gelijkheid. Ook werd de eerste universiteit van Albanië opgericht in 1957 in Tirana. De economische strategie van Stalin en Mao volgend, ondernam Hoxha een grootschalig programma van industrialisatie en vernietiging van de feodale verhoudingen die Albanië daarvoor kenmerkten, zoals bloedvete, en werden landhervormingen doorgevoerd (voorheen bezaten 100 Albanese landeigenaren één-derde van alle landbouwgrond). Tegen 1980 vormde industrie de helft van het Bruto Nationaal Product van Albanië, was het platteland voorzien van elektriciteit, en de landbouw gecollectiviseerd. Mede om deze redenen geniet Hoxha nog steeds een zekere populariteit onder Albanen, bijvoorbeeld in Kosovo. Op sommige plaatsen, zoals de bazaar van Krujë, worden zelfs souvenirs met Hoxha's beeltenis verhandeld.

Bunkers

Hoxha stond erop dat de onafhankelijkheid van zijn land zekergesteld zou worden en liet daarom ongeveer 750.000 bunkers bouwen op iedere plek die maar enigszins van strategisch belang was. Vanaf 1976 werden atheïsme en autarkie officiële richtlijnen van de staat, zodat iedere religieuze uiting strafbaar werd en handelsbanden met het buitenland werden beëindigd.

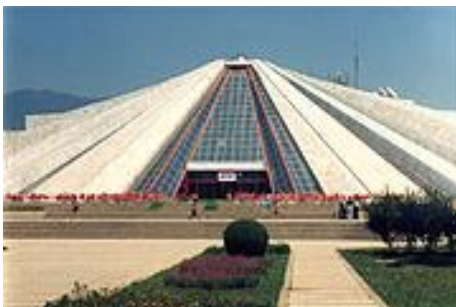
Familie

Enver Hoxha was getrouwd met Nexhmije Hoxha (1921). Samen kregen ze twee zonen, Ilir en Sokol, en een dochter, Pranvera, die als architecte onder meer het Nationaal Skanderbegmuseum te Krujë en het mausoleum van haar vader in Tirana ontwierp.

Dood

Na zijn dood werd in Tirana een piramidevormig mausoleum annex museum voor hem gebouwd, maar zijn stoffelijk overschot heeft daar niet lang gerust. Enkele jaren later sloot het museum zijn deuren en werd het gebouw een cultuurcentrum. Momenteel (2012) wordt het gebouw afgebroken (het was al enkele jaren in verval); op de plaats komt het nieuwe parlamentsgebouw. Hoxha werd na zijn dood opgevolgd door Ramiz Alia, 's lands laatste communistische staatshoofd.

(Wikipedia, maart 2013)

Hoxha's (voormalige) mausoleum in Tirana

Dag 10 – 27 mei 2013 / Saranda – excursie Butrinti

In de morgen zijn we naar Butrinti gegaan, maar voordat we daar waren eerst een stop gemaakt om van het uitzicht op het Griekse eiland Korfu te genieten. Het zicht was goed dus het eiland op 3 km van de Albanese kust was goed te zien. Aan de andere kant van de weg hadden we uitzicht op het binnenmeer van het schiereiland van Butrinti. Dit meer wordt vooral gebruikt voor de mosselteelt.

Het hoogtepunt was de archeologische site van, voornamelijk uit de Griekse en Romeinse perioden daterende, Butrinti. Deze site staat sinds 1992 op de werelderfgoed lijst van de Unesco. Wij hadden hier volop tijd om alles te bekijken op ons eigen tempo.

Direct na de ingang stonden de resten van het heiligdom dat geweid was aan de god van de geneeskunde Asclepius. Dit heiligdom dateert uit de 4e eeuw B.C.

Door de goed bewegwijzerde route kwamen we bij het mooie theater, waarvan het toneel nu een vijver was met daarin talrijke schildpadden en kikkers. Het theater dateert uit de 3e eeuw B.C. maar het ontwerp is later toegeschreven aan de Romeinen. Naast het theater waren een voormalig badhuis en de agora(markt)

Via het gymnasium(sportschool) kwamen we bij het Baptiserium, met een aantal zuilenresten die in een cirkelvorm stonden. De vloer van het Baptiserium is zo ongeveer het mooiste dat hier te zien moet zijn, namelijk de prachtige mozaïekvloer. Die was helaas bedekt met een plastic zeil waarop een laag steentjes lag, dit alles ter bescherming o.a. tegen de regen .

Het Baptiserium dateert uit de 6e A.D. en wijst op duidelijk christelijke invloed.

Het volgende indrukwekkende gebouw was de basiliek, ook uit de 6e eeuw A.D. hier was nog een heel klein fragment van de mozaïekvloer te zien ,waarschijnlijk door een van ons onder de laag steentjes te voorschijn getoverd.

Via een stuk muur en een paar poorten kwamen we uiteindelijk bij het museum in een uit de 14e –16e eeuws Venetiaans kasteel.

Terug bij de uitgang konden we nog een blik werpen op een driehoekig restant van een ander Venetiaans kasteel, dat via een pontje bereikbaar was.

De middag in Saranda werd voornamelijk besteed aan wandelen, terrasje pikken en zonnen bij de boulevard van de stad. Tegen de avond ook hier een pantoffelparade o.a mannen met de handen op de rug spelend met een gebedssnoer.

Tot slot werd er natuurlijk in verschillende restaurants weer lekker gegeten.

Leen

Dag 11 – 28 mei 2013 / Saranda - Berat

We konden vanaf half acht ontbijten. Dat was erg krap want de bus zou om acht uur vertrekken. Als we om kwart over zeven beneden op het achterterras van het hotel komen zit de helft van de groep al aan het ontbijt. Dat is goed, want nu is iedereen op tijd bij de bus en kunnen we om 7:55 vertrekken.

Net buiten Saranda rijden we langs steengroeven waar door het stof het zicht op de weg flink minder wordt. We rijden door de bergen op enige afstand van de kust. Regelmatig is er zicht op Korfu en de bijbehorende kleine eilanden ten noord-westen van Korfu.

Om 9:15 maken we een fotostop bij het paleis van Ali Pasha. Een oud baasje komt vragen wie de "papà della gruppo" is. Voor 100 LEK p.p. kan het paleis bezichtigd worden. Frans geeft ons een half uur. Omdat het vijf minuten lopen is, is de tijd krap maar voldoende. Binnen krijgen we een mini-uitleg door het baasje dat de entreebewijzen verkoopt. In het paleis is het erg donker. Bovenop is het uitzicht mooi. Voor deze prijs is het bezoek de moeite waard. Door discipline van de groep kan de bus binnen de gestelde tijd vertrekken.

We rijden in militair gebied. In de rotsen zit een voormalige basis voor onderzeeboten (informatie van Bert van den Broeke), waarvan we de ingang kunnen zien. Hierna komen we in een gebied met grillig uitgesleten rode rotsen. Om half 11 maken we een foto-stop met koffiepauze aan de Ionische Zee net voor Dhërmi. Als minder dan de helft van de groep koffie heeft, krijgt men een stroomstoring en kan er geen koffie meer gemaakt worden.

Via een weg met enkele haarspeldbochten, die tegen een steile wand lijkt aangeplakt, rijden we omhoog naar de Llogara Pass. Volgens Gea Aeilkema is op deze weg in 2011 een ongeval gebeurd met een bus studenten. Het monumentje ter herdenking aan dit ongeval zien we langs de weg. Aan het eind van deze weg een stukje voor de pas maken we een foto-stop van 10 minuten. Dit is ongeveer het laatste punt waar we nog zicht hebben op Korfu.

Om 11:43 passeren we het hoogste punt net voorbij Panorama. Dit ligt op ongeveer 1050 meter.

Voorbij de pas komen we in een volkomen andere omgeving, namelijk een bosrijk gebied met voornamelijk naaldbomen. We dalen ongeveer net zo sterk als dat we gestegen zijn, maar over een heel ander soort weg. Na een half uur komen we in een vallei en wordt de weg vlak. Hier worden olijven verbouwd. Er is redelijk veel nieuwe aanplant, maar de oudere percelen zien er slecht uit; evenals die die kennelijk voor veeteelt zijn. Om 12:15 komen we bij Orikum aan zee.

Iets later houden we lunchpauze op het terras aan zee van hotel Paradise Beach bij Vlora. In het hotel worden boorwerkzaamheden uitgevoerd. De bediening is snel en efficiënt. De ambiance is goed. Het eten is goed. Jammer dat het bewolkt weer is, want het is een mooie locatie. Om 13:41 vervolgen we de reis.

Als we Vlora binnenrijden, komen we eerst langs brede (aangelegde?) zandstranden bij hotels. Dan gaan we over een boulevard met daarlangs smallere en deels vervuilde strandjes en gazons. Waar de aaneengesloten hoogbouw langs de kust begint, buigt de weg rechtsaf de stad in. We maken een extra foto-stop naast een oude moskee om even naar het vrijheidsmonument te lopen. Het is een groot, strijdvaardig monument in communistische stijl.

Vlora heeft veel hoogbouw en veel leegstand. Na Vlora gaan we de autoweg op langs de laguna. Hier zijn ook zoutwinbekkens. We komen dan op een vlakte. De autoweg is praktisch leeg.

In Fier gaan we linksaf richting kust. Fier is een lelijke stad. Op een weg die nergens naar toe lijkt te leiden, gaan we opeens weer linksaf richting Appolonia. Hier hebben we anderhalf uur voor een bezichtiging.

De opgravingen vallen tegen. Het Theater hebben we samen met Marjan Veer met enige moeite gevonden. De portier van het museum vertelde dat vorig jaar de eerste rijen van het theater gerestaureerd zijn. Bij een hevige regenval is dit echter weer ondergespoeld. Als we teruglopen zien we een hek aan de linkerkant. We komen buiten de ingang aan. Het is dus mogelijk om zonder te betalen de opgraving op te komen. Het museum bevindt zich in een voormalig klooster en heeft een leuke collectie over de hele Griekse periode, die deels heel gaaf is. Verder is er nog een kerkje met een mooie koorafscheiding (Iconostase) en een refter. De kooromgang ziet er Romaans uit, maar wordt door ons op 2013 gedateerd. Dit wordt nu afgebouwd als expositieruimte. De tijd is voldoende om deze lokatie te bekijken.

We vertrekken weer op tijd. Molly heeft kort na het vertrek de kennelijk door hem voorziene stop om de paddestoelen c.q. bunkers te bekijken. We stoppen hier een kwartier. Als verrassing is daar een oud mannetje met ezel en kar, die lijkt te bivakkeren in een groter geschut. Na een handjevol Franse LEK is hij extra bereid met iedereen voor een foto te poseren.

We rijden vanaf Fier naar het noorden. Dit lijkt niet de beste route naar Berat: later zal blijken waarom Molly deze route heeft genomen. Daarna rijden we door laagland met rechte wegen, waar veel verschillende gewassen geteeld worden zoals graan, druiven, tomaten, kersen, abrikozen. Waar de weg samenkomt met de directe weg vanuit Fier is deze bijzonder slecht. Dit duurt tot 10 km voor Berat. Om 18:38 zijn we bij Mangalem Hotel. Mooi volgens plan als rekening gehouden wordt met het ongeplande bezoek aan het paleis van Ali Pasha.

We hebben een kamer met directe toegang tot de binnenplaats achterin het complex. De kamer is redelijk ruim. De inrichting is quasi 16e eeuwse kasteel/klooster. Er is een open haard met houtblokken. Voor de badkamer moeten we drie tredjes op. Deze ziet er prima uit met een iets verlaagde douche met douchekabine met halve schuifdeuren. Enige klacht is dat er geen aanmaakblokjes voor de open haard zijn. Een mens moet iets te klagen hebben!

We gaan met 15 reisgenoten eten in het restaurant van het hotel. Het eten is goed en redelijk normaal van prijs. Truus en Jan

Albanese drankjes

RAKI

Rakija, in Albanië raki, is vergelijkbaar met cognac, gemaakt door distillatie van vergiste vruchten. De drank is erg populair in de gehele Balkan, Italië en Frankrijk. De Turkse raki wordt vaak verward met *rakija*. Het verschil zit in de anijssmaak van de Turkse raki, die daardoor eerder onder te brengen is bij de ouzo en grappa.

Het alcoholpercentage is normaal gesproken 50%, maar thuis-geproduceerde rakija kan sterker zijn, gewoonlijk 75 tot 80%. Prepečenica is dubbel gedestilleerde rakija, met een alcoholgehalte van soms meer dan 80%.

Rakija wordt beschouwd als de nationale drank bij een aantal van de Zuid-Slavische volkeren. De meest voorkomende vorm, *šljivovica* (Slivovitsj), wordt geproduceerd van pruimen. De andere gemeenschappelijke vruchten zijn perziken, abrikozen, appels, vijgen, kweeperen en peren. In Istrië, Kroatië, wordt rakija uitsluitend uit druiven gemaakt, hier is de drank ook bekend door de meer lokale namen "*trapa*" en "*grappa*" (de laatste naam wordt ook gebruikt in Italië). Rakija gemaakt van pruimen of druiven wordt soms na destillatie gemengd met andere ingrediënten, zoals kruiden, honing, zure kersen en walnoten.

BIER

Naast wijn en *raki* is bier in Albanië een courante en populaire alcoholische drank. Het land kent een aantal eigen biermerken en brouwerijen.

De bekendste Albanese bieren zijn Birra Tirana, dat gebrouwen wordt door brouwerij Birra Malto in de hoofdstad Tirana, en Birra Korça van de gelijknamige brouwerij in het zuidoostelijke Korçë. Birra Tirana is tegenwoordig het populairste bier van het land, en verschijnt naast als lager ook als een iets donkerder, "rood" bier, Birra Tirana Kuqalashe. Birra Korça werd in 1928 opgericht en is Albanië's oudste brouwerij. Bovendien pils en ale produceert ze Korça Pils e Zezë, het enige zwarte bier van Zuidoost-Europa.

Andere grotere bieren in Albanië zijn Birra Kaon en Stela uit Tirana en Birra Norga uit de havenstad Vlorë. De verschillende Stela bieren worden gebrouwen door Stefani & Co, dat ook het kleinere merk Çek Pilsener op de markt brengt. Kleinere merken zijn onder meer Birra Lissus uit het dorpje Ishull i Lezhës bij Lezhë in het noordwesten en Birra Puka uit Pukë in het bergachtige noorden van Albanië.

Dag 12 – 29 mei 2013 / Berat

Na de indrukwekkende busreis van gisteren is het vandaag de stad Berat die we gaan ontdekken.

Berat de stad met de duizend vensters gaan we verkennen na eigen inzicht en op eigen gelegenheid, wij besloten als eerste het Etnografisch museum te gaan bezoeken dat is gevestigd in een traditioneel Ottomaans huis, op de beneden verdieping een expositie van Albanese klederdrachten en voorwerpen van vroeger, op de 1^e verdieping zijn de vertrekken in oude stijl ingericht, in gedachten zie ik de Pasja met al zijn vrouwen nog op de kleden zitten.

Deze dag beloofde een erg warme dag te worden en in deze warmte zijn we de klim na de burcht boven begonnen jaja wel 200 m. omhoog eenmaal boven na heel wat gepuf en gezweet en een rood hoofd komt er een taxi de poort voorrijden en wie stapt daar uit Frans onze reisleader die de week erop een wandelvakantie gaat doen in Albanië. Ik heb nu wel mijn twijfels over maar leuk dat we Frans hierop betrappt hebben.

Fantastisch om binnen de oude Burcht rond te lopen en helemaal leuk dat de huisjes bewoond worden super smalle straatjes, de auto die ook hier niet mag ontbreken bij de moderne Albanees past er net door en er zal best vaak achteruit gereden moeten worden want keren is geen optie.

Geweldig uitzicht en weer heel veel prachtige bloemen waar ik zelf altijd zo van geniet kortom het is hier heel erg mooi. Ik had heel andere verwachtingen van Albanië maar ik geniet elke dag van de vele verrassingen van dit land en zijn aardige bewoners.

De Kathedraal v/d Heilige Maria (Onufri Museum) is de enige kerk die je in de burcht kan bezoeken en we hebben daar prachtige iconen gezien van Meester Onufri hij gebruikte een speciale kleur rood en was zijn tijd al ver vooruit :hij schilderde toen al een rood paard.

Nog een leuk verhaal is dat we in een andere wijk door de kleine straatjes klommen en we daar een vrouw troffen die eigengemaakte jam verkocht, ze vroeg waar we vandaan kwamen en riep direct haar zoon toen dat Nederland bleek te zijn, hij sprak een beetje Nederlands had hij geleerd in Groningen en hij had nu een vrouw uit Groningen extra leuk omdat wij daar ook vandaan komen. Onze dorst gelest op verschillende terrasjes en heerlijk gegeten met uitzicht op de oude stad leuk gezicht als de lampjes aan gaan. Nog even deelgenomen aan de pantoffelparade op de boulevard die daar special voor is afgezet heel grappig die flanerende inwoners van Berat allemaal netjes in de kleren en maar gezien worden hè.

Het hotel weer terug gevonden, wij hebben 12 uur rondgezwakt in deze mooie Stad Berat.

Gea

Dag 13 – 30 mei 2013 / Berat - Dürres

"We zijn vandaag om 09: 00 opgestaan en hebben een heerlijk ontbijt genoten in het gezellige Hotel Mangalemi in Berat. Tijdens het ontbijt hebben we het hoe en waarom van het reizen naar Albanië besproken met Nel O.

Na het ontbijt las onze politie(-ke) adviseur Frans L., gekleed in zijn cruise-pak met bijpassende vlinderdas, op veler verzoek, en met bulderende stem, voor uit het verzamelde werk van Enver Hoxha. Na zijn gloedvolle betoog riepen wij als groep in koor uit: "Wij willen Frans L. als reisleader op al onze toekomstige Djoser reizen". Frans stond er glunderend bij. De korte wapenstok stak nog net boven zijn broekriem uit. Medereiziger Bas(tiaan) H. was vanmorgen wat ontsteld: Het bleek dat de Albanese TV de Duitse serie Derrick had geschrapt en vervolgens had vervangen door een optreden van "Roma-crooner" Frans Bauer. Bijzondere persoon, die Bas: in elke stad die wij aandoen, verkent hij de rafelranden. Hij is een chroniqueur van de armoede en kent de tragedie van de voorstad. Hij geniet van de heuk, meuk en peuk van haveloze trein- en busstations. Geweldig!

Tijdens het ontbijt probeerden we tevens flarden van de gesprekken van ander medereizigers op te vangen voor ons verslag: Het woord Zuiderkruis viel, maar ook sprak iemand over 46.000 kaarten. Tevens werd er gerept over lauwe fritten, een lekker visje zonder graat, NATO geheimen, Ali Paşa Tepelena, en, moge God het verhoeden, de mollige billen van onze chauffeur (was dat nu Nel O. of Truus J.?). Het laatste dat wij opvingen, was dat iemand uit de groep zei: "hij was boos omdat ik hem geen goedmorgen had gewenst". Och, wat zijn groepsreizen toch (over)heerlijk!

Naar Dürres is het maar ca. 90 km., maar de wegen die er naar toe leiden, zijn deels in bar slechte staat van onderhoud: Chauffeur Molly moet bovendien alle zeilen bijzetten om zich de wegpiraten van het vege lijf te houden. Onderweg is er nog een leuke locale markt te bewonderen, in het dorpje Fier Shegan, maar we stoppen er niet. Het weer is inmiddels veel te slecht geworden en de regen komt met bakken uit de hemel.

Opvallend in Albanië zijn de vele tankstations. Het lijkt wel of iedereen zijn eigen merk kan en mag beginnen. Kastrati vonden we de grappigste naam. Onderweg nog even gestopt voor een koffie- en plaspauze bij een wegrestaurant. Op de menukaart stond ook "lamp in rode wijn saus met breathe". Ja, adem dat heb je zeker wel nodig om door zo'n spaarlamp heen te kauwen!

Om 11: 05 bereikten we de stadsgrenzen van Dürres, een grote havenstad en badplaats. Daar hebben we drie uur rondgewandeld en de meeste bezienswaardigheden bezocht: onder meer het standbeeld van de Nederlandse strijder majoor Lodewijk Thomson, enkele Romeinse opgravingen, en een moskee of twee. Farida stelde voor om te gaan lunchen in het juridische kwartier, omdat de beste restaurants zich vaak bevinden in wijken waar zich veel advocatenkantoren, en wat dies meer zij, bevinden. Dat bleek een juiste inschatting te zijn geweest, want de lunch was niets minder dan perfect.

Marjan V. uit A. ontdekte achter een schutting van een oud en lang gesloten partijkantoor nog een verwaarloosd en geschonden standbeeld van E. Hoxha.

Om 15: 15 zijn we dan richting ons hotel gereden. Dit was gelegen aan het strand op ongeveer 10 km. van Dürres. Hotel Leonardo was helaas niet al te gezellig en het weer speelde ook niet echt mee: een wolkbreuk zorgde ervoor dat binnen de kortste keren alles blank stond en de riolering overstroomde. Ook uit onze douche stroomde het rioleringswater. Het hotel was nu een soort gevangenis geworden, maar Farida en ik besloten toch uit te breken en de gang naar het strand te wagen om een restaurant uit te zoeken voor de avondmaaltijd. De eerste locatie die wij aandeden, was een visrestaurant. Daar hadden we weinig zin in. Het aanpalende restaurant werd gerund door een Albanese familie waarvan de man des huizes enkele jaren in Italië had gewerkt. Het merendeel van de groep volgde ons die avond naar dit prettige en schone eethuis. Het werd toch nog een heel gezellige avond die de irritatie over het hotel en het waardeloze weer volledig deed vergeten. Kort samengevat: Het was geen al te spectaculaire dag. De route van Berat naar Dürres was wat saai en de bezienswaardigheden bleven beperkt tot een enkel hoogtepunt. Toch erg genoten! Wat zal dag 14 ons morgen weer brengen?"

Peter en Farida

Bloedwraak

"In Albanie is de bloedwraak nog geen verleden tijd !"

Door Thijs Papot, gepubliceerd 17-07-2009

Honderden albanese families leven nog altijd in de ban van de bloedwraak; een eeuwenoude traditie die sinds de val van het communisme veel terrein gewonnen. Toenadering tot de EU moet daar verandering in brengen. 'Het probleem is het totale gebrek aan vertrouwen in de rechtstaat'

'Als een dief in de nacht komt hij soms thuis, om er de volgende nacht weer vandoor te gaan.' Marija spreekt met zachte stem wanneer zij over het bezoek van haar man, Miras, praat, alsof ze informatie deelt die niet door de burens mag worden opgepikt. Ze gebaart in de richting van de bergachtige grensstreek, de plek waar haar man zich schuilhoudt en werkt. In het dorp waar zij wonen is hij al jaren niet meer gesignaleerd.

Maar zijn gezin kan zich evenmin vrij bewegen. Achter de hoge betonnen tuinmuur met stalen deuren speelt zich al twaalf jaar het volledige leven van Marija en haar vier jonge kinderen af, nadat haar man een toenmalige vriend doodstak bij een uit de hand gelopen ruzie in het cafe. 'Een ongeluk', benadrukt Marija, 'we waren goed met elkaar bevriend.' Maar op clementie hoeft ze daarom niet te rekenen. Zolang haar man vrij rondloopt, lopen haar zonen het risico te worden vermoord door de familie van het slachtoffer. 'zeker naarmate ze ouder worden.'

Gewoonterecht

De Gjakmarra, oftewel bloedwraak, is gebaseerd op een gewoonterecht dat is vastgelegd in de Kanun. Die 15e-eeuwse gedragscode schrijft ondermeer nauwkeurig voor hoe een moord of de schending van de familie-eer dient te worden gewroken. Als de dader onvindbaar is, lopen andere familieleden gevaar, met name jongens in de leeftijd van 15 jaar en ouder.

Eigendomsconflict

Maar in de chaos na de val van het communisme herleefde de wrakingstraditie, zegt Rasim Gjoka, directeur van een stichting die bemiddelt in de familievetes. "Na 1991 ging alle staatseigendom over in particuliere handen. Veel vetes hebben betrekking op een eigendomsconflict. Maar het kan ook om bijzonder kleine aanleidingen zijn, zoals een kroeggevecht."

Honderden gezinnen moeten zich, vaak jarenlang, schuilhouden. Sinds het einde van het communisme zouden de bloedvetes aan meer dan tienduizend mensen het leven hebben gekost. Maar volgens Rasim Gjoka raken de statistieken vertroebeld. "Vaak gaat het gewoon om een moord met een zuiver misdadig karakter, het is niet meer in de geest van de Kanun."

Dat nog maar weinig Albanezen bekend zijn met de principes van dit gewoonterecht, blijkt uit het feit dat ook vrouwen steeds vaker slachtoffer van de bloedvete worden, wat in strijd is met de richtlijnen van de Gjakmarra. Ook lopen kinderen op een steeds jongere leeftijd gevaar slachtoffer te worden.

Streng in de leer

Zelf zou zij nooit op een bloedwraak zinnen wanneer haar man zou zijn vermoord, zegt Marija. "Al veertien jaar proberen wij de familie van het slachtoffer tot verzoening te bewegen. Maar ze zijn heel streng in de leer van Kanun."

Alexander Kola, een gepensioneerd onderwijzer, is nu aangesteld om tussen beide families te bemiddelen. Volgens hem zijn er op dit moment enkele tientallen gezinnen in de regio met elkaar in een bloedvete verwickeld. "Nog geen half jaar geleden werd hier in de buurt iemand vermoord, bij wijze van wraak." Door langdurige gesprekken tussen de families hoopt hij te bereiken dat het conflict op een niet gewelddadige wijze kan worden bereikt. Dat kan bijvoorbeeld door het betalen van grote sommen geld.

Maar het conflict tussen deze twee families is ingewikkeld. Want de man van Marija is voortvluchtig en heeft slechts twee van de veertien jaar celstraf uitgezeten. Marija denkt niet dat het veel voor de veiligheid van haar man of haar zonen had uitgemaakt wanneer hij zijn straf wel had uitgezeten. "Ze willen hem sowieso wreken."

EU-limaatschap

Toch is de terugkeer van de bloedwraak op grote schaal volgens conflictbemiddelaar Rasim Gjoka juist het gevolg van een zwakke rechtstaat, waardoor mensen hun gewoonterecht weer in ere herstellen. "Het grote probleem is wetteloosheid en het totale gebrek aan vertrouwen in de rechtstaat. Als de staat sterker was, zou er geen bloedwraak zijn", zegt hij beslist.

Als directeur van de Stichting voor Bemiddeling en Verzoening is Gjoka niettemin optimistisch dat de familievendetta's binnenkort echt tot het verleden zullen behoren. Dankzij de inspanningen van zijn stichting, maar vooral ook dankzij de inspanningen van de regering die ambieert om lid te worden van de EU. Onlangs riep Tirana een speciale commissie in het leven om de bloedvetes te beëindigen. Want dat is een harde voorwaarde voor EU-lidmaatschap.

- Opmerking: Lees ook: De Herberg met het hoefijzer van A. den Doolaard Uitgeverij Querido, ISBN nr. 90.214.12527
- Dat dit artikel over de Kanun en Bloedwraak na de bijdrage van Peter en Farida is geplaatst, berust op louter toeval. (-

Dag 14 - 31 mei 2013 / Durres – Tirana

Het ontbijt begint goed met lauwe koffie in plastic bekertjes en als belangrijkste gespreksonderwerp de overlast van de muggen, die opmerkelijk genoeg alleen in dit hotel aanwezig leken. Bij vertrek geeft iemand uit de groep al aan dat wij vandaag het rondje Albanië af gaan maken.

Op weg naar het bergdorp Kruje passeren wij de plaats Fushe Kruje. Het is druk op straat vanwege de markt. Boven de hoofdstraat wapperen aan lange waslijnen kleurige vlaggen van nagenoeg alle politieke partijen die Albanië kent. Men is duidelijk druk doende met het winnen van stemmen voor de 4-jaarlijkse verkiezingen die op 23 juni 2013 zullen worden gehouden. Het verkeer wordt geregeld of ontregeld zo je wilt door de dorpsdwaas die heen en weer wandelt, driftig op een fluitje blazend. In het dorp staat een monument, een standbeeld van George W. Bush die kennelijk eerder dit dorp met een bezoek vereerde. Een plaatselijke koffieshop waar hij een kop koffie dronk is sindsdien naar hem vernoemd.

In Kruja arriveren wij met regen dus nagenoeg compleet uit de bus en bij een van de plaatselijke koffiehuizen naar binnen voor een cappuccino of espresso. Omdat het personeel niet direct aanstalten maakt om ons te bedienen, neem ik zelf de bestelling maar op. Dit roept onmiddellijk de vraag vanuit de groep op waarom er niet eerder van deze service sprake was. Het is ook nooit goed. Na de koffie is het tijd om het plaatsje te verkennen. Bij het naar buiten stappen, kon het grote standbeeld van Skanderbeg te paard niet missen. Vervolgens op weg naar het "kasteel". Door de straatjes over de natte en gladde kinderhoofdjes op weg naar boven. Onderweg wissel ik het restant van de fooienpot om de vrijkomende leks te kunnen gebruiken voor een deel van de kosten van het afscheidsdiner die avond in Tirana.

Via de bazaar met veel winkeltjes. Naast de gebruikelijke souvenirs, ook antiek, militaria in verschillende stadia van verval en zaken waarbinnen dames aan grote weefgetouwen tapijten (karims ?) produceren. Bovenop de berg staat een museum met o.a. de strijdhelm van volksheld Skanderbeg. Het museum is ontworpen door dochter en schoonzoon van dictator Enver Hoxha en valt volgens een van de groepsleden in de categorie "Disney-architectuur". Het kasteel valt wat tegen, een vervallen toren en wat muurdelen is alles wat resteert. Terug gewandeld naar het plaatsje waar ik bij de plaatselijke bakker lunch met een (kaas-) birek en een simit, het bekende ronde Turkse sesambroodje.

Om 13.00 uur gaan wij op weg naar Tirana, waar Molly ons door een druk en heftig verkeer naar het hotel rijdt. Vila Tafaj doet na ons eerste verblijf vertrouwd aan. Iedereen verdwijnt naar zijn of haar kamer en daarna nog sneller naar de stad om de laatste indrukken van Tirana op te doen. Als ik later op pad wil om in het restaurant van de Sky-Tower een tafel voor 22 personen te bespreken, regent het en het ziet er naar uit dat dit voorlopig zo blijft. Ik besluit daarom maar om de tafel te bespreken in het restaurant van ons hotel. Dit blijkt

achteraf om diverse redenen geen verkeerde keus. Die avond wordt in een gezellige sfeer de reis Albanie/Macedonie afgesloten en de reisbegeleider wordt daarbij met een korte toespraak en een gevulde envelop niet vergeten. Toen het personeel opzichtig begon op te ruimen, werd de wenk begrepen en vertrok nagenoeg iedereen naar de kamer voor een laatste overnachting in Albanië. Frans

Dag 15 – 1 juni 2013 / Tirana - Amsterdam

De meeste groepsleden ontbijten vroeg in de ontbijtzaal van Vila Tafaj om daarna nog één keertje op pad te gaan in Tirana en de Albanese lucht te snuiven. Als ik mijn vervoer naar het vliegveld later die avond heb afgeregeld, ga ook ik richting Skanderbegplein en neem plaats op het terrasje naast de Opera waar vandaan je het hele plein mooi kunt overzien. Het duurt niet lang of Leen, Henk, Jolanda en Nel schuiven ook aan voor de koffie. Op het plein is het druk en dat heeft alles te maken met de verkiezingen die op zondag 23 juni zullen worden gehouden. Aanhangers van de verschillende partijen rijden in het rond en zwaaien enthousiast met vlaggen in verschillende kleuren en uitvoeringen. Een folkloristische dansgroep geeft een showtje weg en dansen enkele traditionele dansen voor Albanezen maar zeker ook voor de toeristen. Een muziekkorps in fraaie uniformen doch zonder bijpassende hoofddeksels lopen al musicerend een rondje rond het grote plein, een rondje rond het standbeeld van Skanderberg. Deze zit onverstoorbaar op zijn paard en laat het allemaal gebeuren. Op het plein en zeker rond het terrasje naast de opera dienen zich regelmatig jongetjes aan die pleisters, pennen, sleutelringen etc. te koop aanbieden. Als Leen en ik enkele foto's van hen willen maken, lijken ze daar niet van gediend. Het ongezien maken van een foto mislukt en het fotomodel meldt zich. Wijzend naar het toestel krijg ik van hem lachend de opdracht "deleet, deleet" (delete).

Dan wordt het tijd naar het hotel terug te lopen, waar Molly al druk doende is de tassen te laden en zoals de hele reis al gebruikelijk was, rijden wij mooi op tijd richting vliegveld. Chauffeur en reisbegeleider nemen afscheid van de groep en daar gaan ze dan richting Wenen. Edith wordt afgezet bij een hotel op een kleine 100 m. van de vertrekhal. Zij vertrekt pas de volgende dag richting Brussel. Later verneem ik nog wel dat één koppel in Wenen de aansluiting naar Amsterdam heeft gemist maar uiteindelijk is iedereen weer veilig op de basis teruggekeerd.

Verkiezingen 23 juni 2013

Verkiezingen Albanië overschaduwd door dodelijk schietincident

(23 juni 2013 10.41uur)

In de buurt van een stembureau in Albanië, waar vandaag parlementsverkiezingen plaatsvinden, is een persoon doodgeschoten. Drie anderen raakten gewond, meldt een politiebron.

Sali Berisha, de Albanese premier en leider van de Democratische Partij, spreekt zijn aanhangers toe in Tirana. (foto: AFP)

3,3 miljoen Albanezen kiezen vandaag 140 parlementsleden. Het zijn voor Albanië belangrijke verkiezingen, ze zullen mee bepalen of het land voldoet aan de vraag van de Europese Unie naar meer transparantie. Dat is een voorwaarde voor het land om zich bij de Unie te kunnen aansluiten.

Als het land toetredingsonderhandelingen wil opstarten, zal de verkiezing moeten voldoen aan internationale standaarden. Het land vroeg in 2009 het lidmaatschap aan. Tijdens de verkiezingsstrijd hebben de Democratische Partij en de linkzijdige elkaar van manipulatie en fraude beschuldigd. Bovendien is het belangrijkste orgaan voor een democratische verkiezing, de centrale kiescommissie, in een zware crisis verzeild geraakt.

Dat er in de buurt van een stembureau een schietincident was, is een extra domper. Daarbij viel één dode en drie gewonden. 'Het incident kan te maken hebben met de stembusgang', zei een woordvoerder van de politie zonder meer details vrij te geven. De gedode persoon is een militant van de linkse oppositie, aldus een bron uit het linkse kamp.

Verwacht wordt dat het een spannende strijd wordt tussen de Democratische Partij van de conservatieve eerste minister Sali Berisha en de linkse oppositie, die geleid wordt door de socialist Edi Rama.

Oppositie in Albanië claimt winst verkiezingen

(23 juni 2013 21:21 uur – bron: Reuters)

© AFP. Oppositieleider Edi Rama.

De socialistische oppositie heeft volgens een exitpoll de parlamentsverkiezingen in Albanië gewonnen. De linkse oppositie zou tussen 52 en 56 procent van de stemmen behalen. De socialistische oppositieleider Edi Rama claimde daarop de overwinning.

De Democratische Partij van de conservatieve eerste minister Sali Berisha zou volgens die prognoses, die in het verleden overigens niet heel accuraat zijn gebleken, tussen de 39 en 43 procent van de stemmen halen. Maar de coalitie van Berisha heeft al gezegd dat zij denken op basis van een andere exitpoll zelf de winnaar te zijn. De eerste officiële resultaten worden pas morgen verwacht.

